εκλογες
ή
εργατικοι αγωνες;

...και

ψηφο στον βασιλειου
χωρις ψευδαισθησεις

φεβραρης 88

εργατικη δημοκρατια

Αυτο το κειμενο δεν απευθυνεται στους "ψηφοφορους γενικα" αλλα μονο σε αυτους που ειναι τοποθετημενοι πιο αριστερα απο τα κομματα και τους υποψηφιους που παιρνουν μερος σε αυτες τις εκλογες. Σε αυτους δηλαδη που διαφωνουν γενικα με την πολιτικη ολων αυτων των κομματων και ειναι εξω απο αυτα, οπως και σε αυτους που ενω ειναι μεσα στο ΑΚΕΛ αντιδρουν (και καλα κανουν) στην επιλογη και υποστηριξη του Βασιλειου σε αυτες τις εκλογες. Για αυτο δεν θα επιμεινουμε στην αποδειξη της αντιδραστικοτητας των υποψηφιων σε αυτες τις εκλογες.

Για αυτους τους αριστερους φαινεται να υπαρχουν τρεις επιλογες σε αυτες τις εκλογες. Η **αποχη και το ακυρο**, ειτε σαν πολιτικη διαμαρτυρια που εχει ενα πολιτικο στοχο ειτε σαν προσωπικη αρνηση να πανε εναντια στις αρχες τους και "να δωσουν την ψηφο **τους**" στον ενα ή τον αλλο εκμεταλλευτη. Η **ψηφος στον Λυσσαριδη** επειδη παρουσιαζεται σαν "ο υποψηφιος των εργαζομενων". Και η **ψηφος στον Βασιλειου** επειδη τον υποστηριζει το κομμα στο οποιο προσβλεπει η μαζα των οργανωμενων αριστερων εργατων.

Η δικια μας εκλογη ειναι, απο την στιγμη που οι υποψηφιοτητες αυτες ειναι πια δεδομενες, η ψηφος στον Βασιλειου, (ναι, στον αστο και εκμεταλλευτη). Το πιο σημαντικο ομως για μας δεν ειναι το ποιος θα βγει προεδρος ή ποιον θα ψηφισουν οι αριστεροι σε αυτες τις εκλογες, αλλα η πολιτικη που θα καθορισει την επιλογη τους. Και ειναι με αυτο που ασχολουμαστε σε αυτο το μικρο κειμενο.

Οι αναφορες μας στους κλασικους του επαναστατικου εργατικου κινηματος ειναι πολυ συχνες, οχι ομως απο θρησκευτικη ευλαβεια για αυτους. Σιγουρα πιστευουμε στην αξια αυτης της παραδοσης και θελουμε να ξαναπροβαλλουμε μια αγνωστη και ξεχασμενη σημερα πλευρα της, αλλα ο κυριοτερος λογος ειναι οτι θελουμε να δειξουμε σε αυτους που πραγματι την αντιμετωπιζουν με "θρησκευτικη ευλαβεια", σαν αυτη που οι χριστιανοι δειχνουν στα "αγια λειψανα", ποια ειναι πραγματικα αυτη η παραδοση, με την ελπιδα να πεισουμε λιγους απο αυτους οτι παραμενει ακομη πολυ ζωντανη και επικαιρη.

Στις αναφορες που υπαρχουν στο κειμενο οι <u>υπογραμμισεις</u> και οι (παρενθεσεις) ειναι του πρωτοτυπου, ενω τα **τονισμενα** και οι [αγκυλες] ειναι δικα μας.

Εκδοση Εργατικη Δημοκρατια

Τ.Κ. 7280

Λευκωσια Φεβραρης 88

οι εκλογες και η επαναστατικη παραδοση

η αστικη δημοκρατια και ο "κυριαρχος λαος"

Η αντιληψη που κυριαρχει στην τεραστια πλειοψηφια του κοσμου ειναι οτι ζουμε σε μια δημοκρατια, και μεσα απο τις εκλογες "ο λαος" καθοριζει λιγο-πολυ την μοιρα του. Στην πραγματικοτητα ομως ζουμε σε μια κοινωνια χωρισμενη σε εκμεταλλευτες και εκμεταλλευομενους. Και...

"... σε καμμια πολιτισμενη καπιταλιστικη χωρα δεν υπαρχει η 'δημοκρατια γενικα', αυτο που υπαρχει ειναι η αστικη δημοκρατια..."*

Αυτη η αντιληψη οτι εχουμε δημοκρατια, υπαρχει ελευθερια, και ο καθενας εχει ισα δικαιωματα και ευθυνες με τους υπολοιπους, ειναι πολυ χρησιμη για τους αστους, γιατι η καταπιεση, η εκμεταλλευση και οι ευθυνες τους για τα κακα αυτης της κοινωνιας κρυβονται πισω απο την τυπικη αυτη ελευθερια και δημοκρατια:

"Σε ενα δημοκρατικο κρατος, συνεχιζει ο Εγκελς, 'ο πλουτος εξασκει την εξουσια του εμεσα μα και πιο σιγουρα'" **

Οι "ελευθερες" εκλογες, στις οποιες ολοι, πλουσιοι και φτωχοι, εχουν την "ιδια δυναμη, μια μονο ψηφο", θεωρουνται σαν η σπουδαιοτερη αποδειξη της "λαικης κυριαρχιας", της υπαρξης και της αξιας αυτης της δημοκρατιας, ειτε γινονται για να ψηφιστει ο Προεδρος της Δημοκρατιας ειτε για να εκλεγει η βουλη.

Οσο ομως και αν διαφημιζεται το δημοκρατικο πολιτευμα σαν μια κοινωνια "ισων ευκαιριων", οπου το υπερτατο αγαθο ειναι η ισοτητα και η ελευθερια του ατομου...

"Οι καπιταλιστες παντα χρησιμοποιουσαν τον ορο 'ελευθερια' για να εννοουν την ελευθερια των πλουσιων να γινονται πλουσιοτεροι και για τους εργατες να λοιμοκτονουν. Οι καπιταλιστες χρησιμοποιουν τον ορο ελευθερια του τυπου εννοωντας την ελευθερια των πλουσιων να δωροδοκουν τον τυπο, την ελευθερια να χρησιμοποιουν τον πλουτο τους για να διαμορφωνουν και να πλαστογραφουν την λεγομενη κοινη γνωμη." ***

"το πιο δημοκρατικο αστικο κρατος δεν ειναι τιποτα παραπανω απο ενα μηχανισμο για την καταπιεση της εργατικης

---

* Λενιν Αγγλικα Απαντα τομ. 28 σελ. 457-459

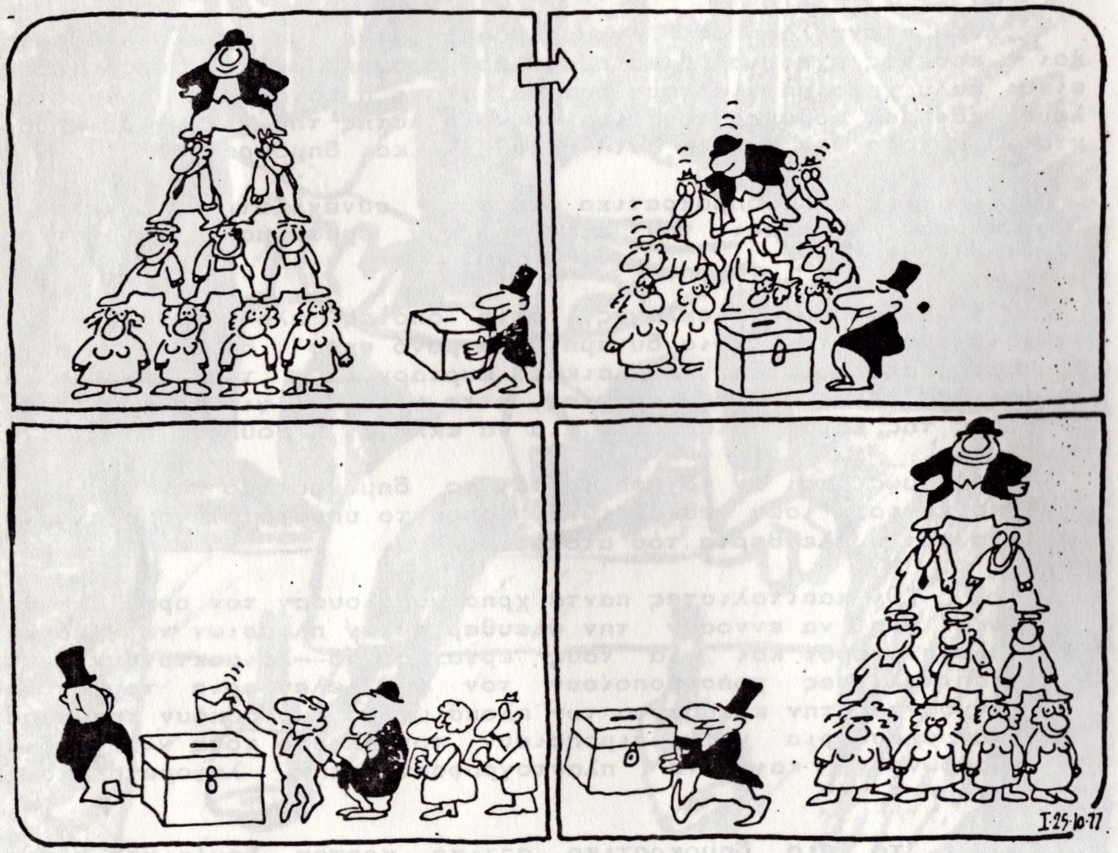
** Λενιν "Κρατος και Επανασταση", Αγγλικα Απαντα τομ. 25 σ. 397

*** Λενιν Αγγλικα Απαντα τομ. 28 σελ. 461

ταξης απο την αστικη ταξη, για την καταπιεση των εργαζομενων απο μια χουφτα καπιταλιστων..." *

Η "λαικη κυριαρχια" για τους εργαζομενους εξαντλειται στα δεκα λεπτα που χρειαζονται για να ψηφισουν καθε λιγα χρονια. Ολον τον υπολοιπο χρονο πρεπει καθε μερα να αφηνουν και την ελευθερια και τα ισα δικαιωματα και την δημοκρατια εξω απο την εισοδο του εργοστασιου, του γραφειου, της οικοδομης. Εκει μεσα, οπου περνουν το μεγαλυτερο μερος της ζωης τους, κυριαρχει η ελευθερια και τα δικαιωματα του εργοδοτη να τους απολυει οποτε θελει, να τους δινει χαμηλους μισθους, να τους εξευτελιζει και να επιβαλλει την "πειθαρχια" του. Ο Μαρξ:

"... αποκαλυψε την εκμεταλλευτικη φυση της αστικης δημοκρατιας και του αστικου κοινοβουλευτικου συστηματος στο οποιο οι καταπιεσμενες ταξεις απολαμβανουν το δικαιωμα να αποφασισουν μια φορα καθε αρκετα χρονια για το ποιος εκπροσωπος των ταξεων που εχουν περιουσια θα **'εκπροσωπει και θα καταπιεζει'** τον λαο στο κοινοβουλιο" **

Αυτη ειναι η πραγματικη ουσια των "ελευθερων εκλογων", της "ιερης ψηφου", που την απολαμβανουν "ολοι":

"... ο Εγκελς ειναι απολυτα κατηγορηματικος οταν

---

* Λενιν Αγγλικα Απαντα τομ. 28 σελ. 457-459

** Λενιν Αγγλικα Απαντα τομ. 28 σελ. 457-459

ονομαζει το καθολικο εκλογικο δικαιωμα οργανο κυριαρχιας της αστικης ταξης. Το καθολικο εκλογικο δικαιωμα, λεει, παιρνοντας προφανως υποψη την μακροχρονη πειρα της Γερμανικης Σοσιαλδημοκρατιας, ειναι

'δειχτης της ωριμοτητας της εργατικης ταξης. Δεν μπορει ουτε θα μπορεσει ποτε να ειναι οτιδηποτε **περισσοτερο** στο σημερινο κρατος'

Οι μικροαστοι δημοκρατες... περιμενουν αυτο ακριβως το 'περισσοτερο' απο το καθολικο εκλογικο δικαιωμα. Συμμεριζονται οι ιδιοι και εμπνεουν και στον λαο την απατηλη ιδεα οτι το καθολικο εκλογικο δικαιωμα 'στο σημερινο κρατος' ειναι πραγματι ικανο να εκφρασει την θεληση της πλειοψηφιας των εργαζομενων και να εξασφαλισει την πραγματοποιηση της" *

Αυτα δεν σημαινουν οτι δεν υπαρχει διαφορα, και μαλιστα σημαντικη, αναμεσα στην αστικη δημοκρατια και στα δικτατορικα καθεστωτα. Οχι ομως επειδη στις δικτατοριες οι εργατες χανουν το "ιερο" δικαιωμα να αποφασιζουν για το "ποιος θα τους εκπροσωπει και θα τους καταπιεζει" στο κοινοβουλιο, αλλα επειδη χανονται και οι εστω και περιορισμενες αλλα πολυτιμες δημοκρατικες ελευθεριες, οπως οι συνδικαλιστικες, το δικαιωμα οργανωσης σε κομματα, η ελευθερια του **εργατικου** τυπου.

Αλλα υπαρχει και ενας ακομα σημαντικος λογος για τον οποιο προτιμουμε την αστικη δημοκρατια απο τις δικτατοριες. Μεσα σε ενα αστικο δημοκρατικο πολιτευμα η εργατικη ταξη εχει πολυ μεγαλυτερες δυνατοτητες να συνειδητοποιησει οτι οι πραγματικοι καταπιεστες της ειναι η αστικη ταξη **στο συνολο της**, και οχι καποιοι δικτατορες, και να παλεψει εναντια της:

"Οι Μαρξιστες παντα υποστηριζαν οτι οσο πιο αναπτυγμενη, οσο πιο 'καθαρη' ειναι η δημοκρατια, τοσο πιο γυμνη, οξεια και ανελεητη γινεται η ταξικη παλη, και τοσο **πιο 'καθαρη'** γινεται η καπιταλιστικη καταπιεση και η αστικη δικτατορια... στην πραγματικοτητα η τρομοκρατια και η αστικη δικτατορια επικρατουν στα πιο δημοκρατικα κρατη και αυτα επιδεικνυονται ανοιχτα καθε φορα που οι εκμεταλλευτες νομιζουν οτι ταρακουνιεται η εξουσια του κεφαλαιου." **

Αν η καπιταλιστικη τρομοκρατια και καταπιεση δεν "επιδεικνυονται ανοιχτα" σημερα στην ν. Κυπρο, ειναι επειδη ακριβως δεν "ταρακουνιεται η εξουσια του κεφαλαιου". Υπαρχουν ομως τα σημαδια της κρατικης τρομοκρατιας ακομα και σε αυτους τους "ηρεμους" καιρους. Ειναι οι επιστρατευσεις των απεργων των τραπεζων, το ξυλοφορτωμα των αμπελουργων το περασμενο καλοκαιρι, και, γιατι οχι, ακομα και γεγονοτα οπως του Ολυμπιακου, οπου σκοτωθηκε εν ψυχρω το εργατοπαιδο που πηγε να παρει πισω λιγα απο εκεινα που του στερουσαν απο αυτους που ταχαν τοσο πολλα και τα ξοδευαν ετσι προκλητικα.

---

* Λενιν "Κρατος και Επανασταση", Αγγλικα Απαντα τομ. 25 σ. 398

** Λενιν Αγγλικα Απαντα τομ. 28 σελ. 461-462

εργατικη δημοκρατια, οχι αστικη δημοκρατια

Αυτα ομως που δεν μπορει να προσφερει στην εργατικη ταξη η αστικη δημοκρατια, μπορει να τα δωσει μια αλλη μορφη δημοκρατιας, η εργατικη δημοκρατια, η δημοκρατικη αυτοοργανωση και εξουσια της εργατικης ταξης. Για να γινει ομως αυτο ειναι απαραιτητη η διαλυση του σημερινου αστικου κρατους, οχι μονο των καταπιεστικων μηχανισμων του οπως η αστυνομια, τα δικαστηρια και ο στρατος αλλα και των **"δημοκρατικων"** του μηχανισμων - του κοινοβουλιου.

Εκεινο που παιζει τον καθοριστικο ρολο για την απελευθερωση της εργατικης ταξης δεν ειναι αν αυτοι που κυβερνουν λεγονται αριστεροι ή δεξιοι αλλα αυτη η διαλυση του αστικου κρατους (ειτε αυτο ειναι 'δημοκρατικο' ειτε οχι) και η αντικατασταση του απο την προλεταριακη δημοκρατια. Για παραδειγμα οταν στην Γερμανια του 1919 μετα τον πρωτο παγκοσμιο πολεμο κατω απο την αγανακτηση και την κινητοποιηση της εργατικης ταξης ειχαν παρει την εξουσια η δεξια και η κεντρωα πτερυγα του μαρξιστικου τοτε Γερμανικου Σοσιαλδημοκρατικου κομματος (οι οποιοι ηταν μαλιστα αρκετα πιο αριστεροι απο τους διαφορους σημερινους "σοσιαλιστες") ο Λενιν χρησιμοποιουσε αυτο το κριτηριο, την διαλυση δηλαδη του αστικου κρατους, για να αντιμετωπισει την δηλωση τους οτι στην Γερμανια υπηρχε προλεταριακο κρατος:

> "Η σημασια της Κομμουνας ακομα βρισκεται στο γεγονος οτι προσπαθησε να τσακισει, να διαλυσει απο τα ιδια του τα θεμελια, τον αστικο κρατικο μηχανισμο, τον γραφειοκρατικο, δικαστικο, στρατιωτικο και αστυνομικο μηχανισμο, και να τον αντικαταστησει απο μια αυτοκυβερνουμενη μαζικη εργατικη οργανωση στην οποια δεν υπηρχε η διαιρεση αναμεσα στην νομοθετικη και την εκτελεστικη εξουσια. Ολα τα συγχρονα αστικα-δημοκρατικα κρατη, μαζι και το Γερμανικο κρατος, που οι προδοτες του σοσιαλισμου, κοροιδευοντας την αληθεια, περιγραφουν σαν προλεταριακο κρατος, διατηρουν αυτον τον κρατικο μηχανισμο." *

Η αλλαγη απο την αστικη στην εργατικη δημοκρατια μπορει να γινει **μονο** με μια βιαιη και μαζικη εργατικη επανασταση. "Η απελευθερωση της εργατικης ταξης πρεπει να κατακτηθει απο την ιδια την εργατικη ταξη" ** δεν μπορει να της την χαρισει κανενας, ουτε βεβαια η αστικη ταξη, αλλα ουτε και κανενας αλλος "σωτηρας" της. Και αυτο επειδη μια αλλαγμενη κοινωνια μπορει να χτιστει μονο απο αλλαγμενους ανθρωπους, με αλλαγμενη συνειδηση. Και...

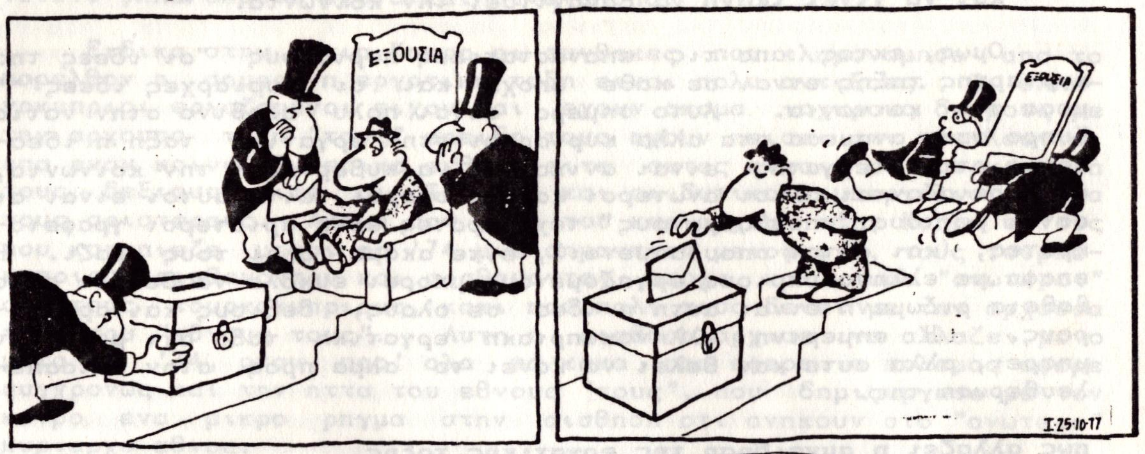
> "Για την **δημιουργια σε μαζικη κλιμακα αυτης της κομμουνιστικης συνειδησης**, οπως και για την επιτυχια του ιδιου του στοχου [της επαναστασης], πρεπει να αλλαξουν οι ιδιοι οι ανθρωποι σε μαζικη κλιμακα, και αυτο μπορει να συμβει **μονο σε ενα πρακτικο κινημα**, σε μια <u>επανασταση</u>. Η επανασταση ειναι αναγκαια οχι μονο επειδη δεν μπορει να ανατραπει με κανενα αλλο τροπο η <u>αρχουσα</u> ταξη, αλλα επισης και επειδη μονο μεσα σε μια επανασταση μπορει <u>η ταξη που θα την ανατρε-</u>

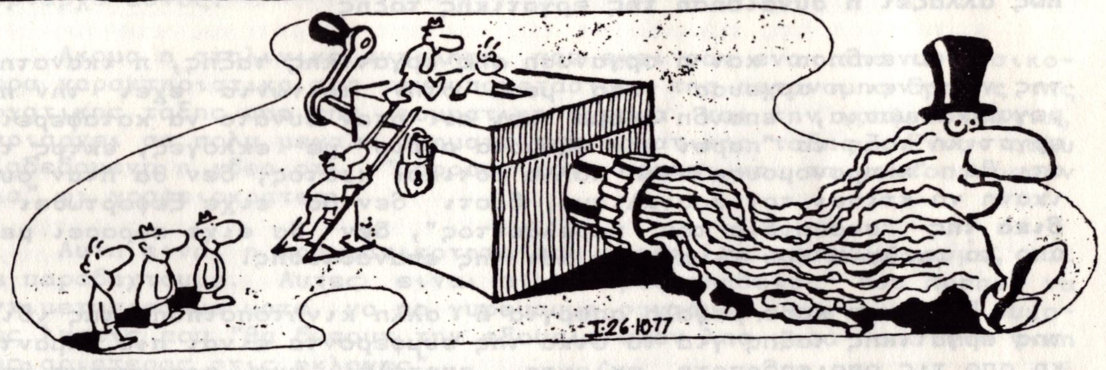
---

* Λενιν Αγγλικα Απαντα τομ. 28 σ. 459

** Μαρξ, ετσι αρχιζουν τα "προσωρινα αρθρα" της 1ης Διεθνους, το 1866

η "δημοκρατια" τους ...

... και η δικη μας

ψει να ξεφορτωθει τα συσσωρευμενα σκουπιδια του παρελθοντος και **να γινει ικανη** να ξαναχτισει την κοινωνια." *

Ομως, εκτος απο τις επαναστατικες περιοδους "οι ιδεες της κυριαρχης ταξης ειναι σε καθε εποχη και οι κυριαρχες ιδεες"** μεσα στη κοινωνια. Αυτο σημερα ειναι πολυ αληθινο στην νοτια Κυπρο οπου αναμεσα στα αλλα κυριαρχει στην εργατικη ταξη η ιδεολογια οτι ο εργατης ειναι ανικανος να κυβερνησει την κοινωνια, οτι χρειαζονται αλλοι ανωτεροι και καλυτεροι, ειτε αυτοι ειναι οι αστοι με τους "σπουδασμενους" τεχνοκρατες ειτε αριστεροι γραφειοκρατες, (και αυτοι σπουδασμενοι), ειτε ακομα ολοι τους μαζι. Η επαφη με ελληνοκυπριους εργαζομενους μπορει ευκολα να δειξει ποσο βαθεια ριζωμενη ειναι αυτη η ιδεα σε ολους, δεξιους και αριστερους. Η σημερινη ελληνοκυπριακη εργατικη ταξη οχι μονο δεν μπορει, αλλα **ουτε καν θελει** να κανει το αλμα προς στην αυτοαπελευθερωση της.

πως αλλαζει η συνειδηση της εργατικης ταξης

Η συνειδηση και η οργανωση της εργατικης ταξης, η ικανοτητα της να γινει η αρχουσα ταξη μεσα στην κοινωνια εχει την πιο μεγαλη σημασια, επειδη ακομα και αν ηταν δυνατο να καταφερει η εργατικη ταξη να "παρει την εξουσια αυριο" με εκλογες, εκτος του οτι θα "κληρονομουσε" το παλιο αστικο κρατος, δεν θα ηταν ουτε ικανη να κτισει τον σοσιαλισμο, διοτι δεν θα ειχε ξεφορτωθει τα **δικα της** "σκουπιδια του παρελθοντος", δεν θα ειχε περασει μεσα απο το σχολειο του κινηματος και της επαναστασης.

Για αυτο καθε μεγαλη απεργια ή αλλη κινητοποιηση της ιδιας της εργατικης ταξης για τα δικα της συμφεροντα ειναι πιο σημαντικη απο τις οποιεσδηποτε εκλογες, αποτελει ενα πραγματικο βημα προς αυτη την αλλαγη της εργατικης ταξης μεσα απο την δραση της:

> "... η δραση των μαζων - λογουχαρη μια μεγαλη απεργια -ειναι παντοτε, σπουδαιοτερη απο την κοινοβουλευτικη δραση κι οχι μονο τον καιρο της επαναστασης ή σε περιοδο επαναστατικης καταστασης" ***

Η μαζα της εργατικης ταξης θα πιστεψει οτι οι εργατες μπορουν να αλλαξουν την κοινωνια και να την διευθυνουν οι ιδιοι οταν αρχισει η ιδια **στην πραξη** να αλλαζει την κοινωνια μεσα απο τον αγωνα της. Οταν δεκαδες και εκατονταδες χιλιαδες εργαζομενων καταλαμβανουν τα εργοστασια τους ή παιρνουν μερος σε μια γενικη απεργια, τοτε ειναι που οι ιδεες του επαναστατικου σοσιαλισμου παυουν ξαφνικα να μοιαζουν με ουτοπια και φαινονται πραγματοποιησιμες.

Οσο οι εργατες περιμενουν την λυση τα ουσιαστικων προβλημα-

---

* "Γερμανικη Ιδεολογια", Αγγλικα απαντα Μαρξ και Εγκελς, τομ. 5 σελ. 53

** Κ. Μαρξ "Γερμανικη Ιδεολογια" Αγγλικα Απαντα Μαρξ-Εγκελς, τομ. 5 σελ. 59

*** Λενιν "Αριστερισμος παιδικη αρρωστια του κομμουνισμου" εκδ. Θεμελιο σελ. 81

των τους απο τις αστικες εκλογες, δεν θα φτασουν ποτε σε ενα τετοιο ψηλο σημειο αγωνα και συνειδησης.

Ειδικα στην νοτια Κυπρο οι συνθηκες που κληρονομησε απο το παρελθον η σημερινη εργατικη ταξη ειναι πολυ αντιξοες. Οι ελληνοκυπριοι εργαζομενοι ειχαν και εχουν ακομα ισχυρους δεσμους με την αρχουσα ταξη "τους" επειδη τους εχουν πεισει οτι απειλουνται απο εναν κοινο εξωτερικο εχθρο, ειτε αυτος ειναι οι Τουρκοι για τους δεξιους ειτε οι Τουρκοι και οι δυτικοι ιμπεριαλιστες για τους αριστερους. Ακομη σαν μελη του κυριαρχου στην Κυπρο εθνους που καταπιεζε μεχρι το '74 μια σημαντικη μειοψηφια, τους τουρκοκυπριους αισθανονταν και αισθανονται ακομα και τωρα "ανωτεροι" απο τους τουρκοκυπριους, κατι που παλι τους δενει με την αρχουσα ταξη του "εθνους τους". Αυτη η αισθηση αρχισε να αλλαζει μονο μετα το '74, οταν παρ' ολα τα κακα που εφερε ο πολεμος εφερε συγχρονως και την ηττα του εθνους "τους", που δημιουργησε με τον καιρο ενα μικρο ρηγμα στην αισθηση οτι ανηκουν στο "ανωτερο" κυριαρχο εθνος.

Ακομα η σταλινικη αντιληψη, που εχει σαν ενα απο τα βασικοτερα χαρακτηριστικα της την υποκατασταση της αυτονομης δρασης της εργατικης ταξης απο την κομματικη ηγεσια και την γραφειοκρατια, κυριαρχει σε πολυ μεγαλα τμηματα της εργατικης ταξης. Ειναι πολυ διαδεδομενη η ιδεα οτι "μπορουν και **πρεπει** να τα τακτοποιήσουν ολα" οι γραφειοκρατες.

Αυτη ειναι η πραγματικοτητα που πρεπει να αναγνωρισουμε, και να παραδεχτουμε. Αυτες ειναι οι πικρες αληθειες που πρεπει να αντιμετωπισουμε ωστε να μη γυρευουμε συντόμια, φαινομενικα ευκολες λυσεις που "θα δωσουν την εξουσια στον λαο μεσα απο την νικη της αριστερας στις εκλογες".

η σταση των επαναστατων στις εκλογες

Μεσα σε αυτες τις συνθηκες ποια πρεπει να ειναι η σταση των επαναστατων απεναντι στις εκλογες και την αστικη δημοκρατια; Να καταγγελουν την αστικη δημοκρατια και να περιμενουν με σταυρωμενα χερια μεχρι να κινηθει η ιδια η εργατικη ταξη; Οχι...

> "Ακομα και αν... μια σχετικα μεγαλη μειοψηφια των βιομηχανικων εργατων ακολουθουν τους Καθολικους ιερεις... σημαινει χωρις αμφιβολια οτι ο κοινοβουλευτισμος στην Γερμανια δεν ειναι ακομα πολιτικα ξεπερασμενος, οτι η συμμετοχη στις κοινοβουλευτικες εκλογες και η παλη στην κοινοβουλευτικη πλατφορμα ειναι υποχρεωτικη για το κομμα του επαναστατικου προλεταριατου ακριβως με τον σκοπο να εκπαιδευσουμε τα καθυστερημενα στρωματα της δικιας του ταξης... Οσο εισαι ανικανος να διαλυσεις το αστικο κοινοβουλιο και καθε αλλο τυπο αντιδραστικου θεσμου, πρεπει να δουλευεις μεσα τους ακριβως επειδη εκει θα βρεις ακομα εργατες που αποβλακωνονται απο τους ιερεις... " *

Βεβαια αυτη την στιγμη δεν υπαρχει ενα επαναστατικο κομμα στην νοτια Κυπρο για να παρει μερος στις εκλογες με το δικο του

---

* Λενιν, "Αριστερισμος, παιδικη αρρωστια του κομμουνισμου" απο την αγγλικη εκδοση, σελ. 52

υποψηφιο. Αλλα ακομα και σε αυτη την περιπτωση οι επαναστατες πρεπει να **χρησιμοποιησουν** την ψηφο και να αντιμετωπισουν τις εκλογικες διαδικασιες της αστικης δημοκρατιας με τροπο που να οφελει το **κινημα**. Πρεπει να τις χρησιμοποιησουν χωρις κανενα ενδοιασμο και με τον ιδιο κυνικο υπολογισμο με τον οποιο χρησιμοποιουν οι αστοι την δημοκρατια τους, αλλα **χωρις να υποκρινονται οπως οι αστοι**. Το πρωτο που εχουν υποχρεωση να κανουν ειναι να μη λενε ψεμματα στην εργατικη ταξη, ουτε να καλλιεργουν τις ψευδαισθησεις της, ακομα και στο πολυ μικρο εκεινο κομματι της στο οποιο μπορει να φτασει η φωνη τους.

"Εχετε υποχρεωση να μη κατεβαινεται στο επιπεδο των μαζων, στο επιπεδο των καθυστερημενων στρωματων της ταξης. Αυτο ειναι αναμφισβητητο. **Εχετε υποχρεωση να τους λετε την πικρη αληθεια.** Εχετε την υποχρεωση τις **αστικοδημοκρατικες και τις κοινοβουλευτικες τους προληψεις να τις λετε προληψεις.** Ταυτοχρονα ομως εχετε και την υποχρεωση να παρακολουθειτε <u>νηφαλια</u> και να εκτιμαται αντικειμενικα <u>την πραγματικη</u> κατασταση της συνειδητοτητας και της ωριμοτητας ισα-ισα ολης της ταξης (και οχι μονο της κομμουνιστικης της πρωτοποριας) ολων των εργαζομενων <u>μαζων</u> (οχι μονο των πρωτοπορων στοιχειων τους) *

Πρεπει να χρησιμοποιουν τις εκλογες για να ακουστει η προπαγανδα τους πιο πλατια. Γι' αυτο βασικα παιρνουν μερος σε αυτες. Αλλα και επειδη σε καποιο βαθμο ειναι σημαντικο και το αποτελεσμα τους, οχι ιδιαιτερα το ποιος ή ποιοι θα εκλεγουν αλλα κυρια η επιδραση που αυτο (τα ποσοστα, η αλλαγη της δυναμης των διαφορων κομματων) θα εχει στην συνειδηση την αυτοπεποιθηση και την οργανωση της εργατικης ταξης.

* Λενιν, "Αριστερισμος, παιδικη αρρωστια του κομμουνισμου" εκδοσεις Θεμελιο 1964, σελ. 78

οι εκλογες του 88

"οι πιο σημαντικες εκλογες";

Ολοι οι υποψηφιοι και τα κομματα που τους υποστηριζουν ισχυριζονται, και σε ενα βαθμο πειθουν και την μεγαλη πλειοψηφια του κοσμου, οτι οχι μονο οι εκλογες και το αποτελεσμα τους εχουν τεραστια σημασια αλλα οτι αυτες ειναι οι πιο σημαντικες και καθοριστικες εκλογες για το "μελλον της Κυπρου", επειδη η περιοδος που περναμε ειναι "η πιο κρισιμη" στην ιστορια της Κυπρου.

ΝΕΑ 17/1/88

"Η επιλογη μας σε αυτες τις εκλογες θα ειναι η πιο καθοριστικη επιλογη για το μελλον της πατριδας μας και καθενος απο μας. Και ταυτοχρονα ειναι καθοριστικη για την κριση που θα εκφρασει για μας σαν συνολο και σαν ατομα η ιστορια"

Χαραυγη 24/1/88

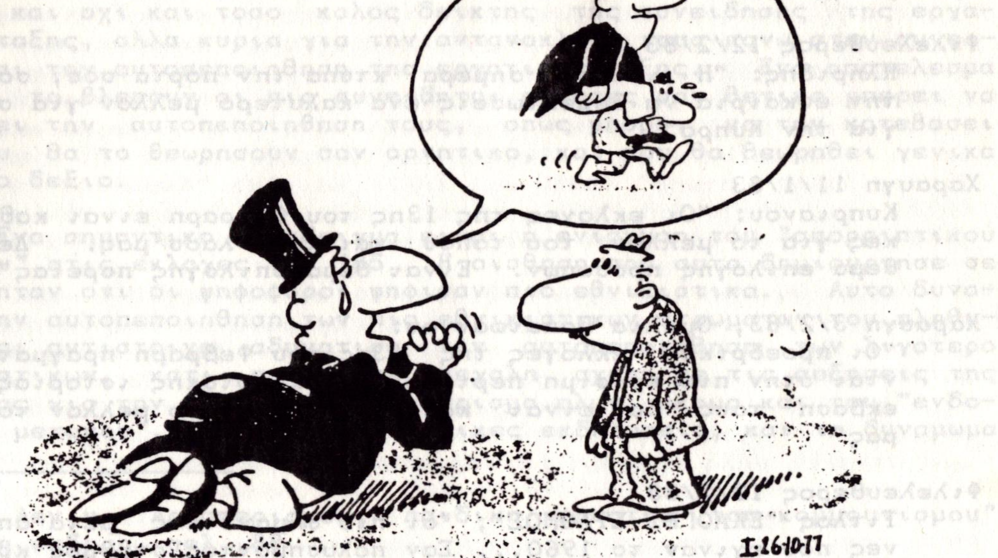
"Οι προσεχεις προεδρικες εκλογες ειναι αναμφιβολα οι πιο σημαντικες στην ιστορια της Κυπριακης Δημοκρατιας, γιατι απο αυτες θα εξαρτηθει το μελλον του τοπου μας"

Προγραμματικες θεσεις του Γλαυκου Κληριδη:

"Υπαρχουν στιγμες στην ιστορια ενος λαου που το πεπρωμενο του εξαρταται απο τις αποφασεις που ο ιδιος παιρνει.

Και αν ο λαος αυτος σε μια τετοια συγκεκριμενη ιστορικη στιγμη αποφασισει σωστα, το μελλον του εξασφαλιζεται. Αν αποφασισει λανθασμενα ερχεται το τελος.

Μια τετοια στιγμη πλησιαζει αδυσωπητα τον Κυπριακο ελληνισμο. Στις εκλογες του Φεβρουαριου 1988 οι Ελληνες της Κυπρου θα καθορισουν οι ιδιοι με την ψηφο τους την τελικη τους μοιρα."

Η καλυτερη αποδειξη για το ποσο γελοιοι ειναι αυτοι οι ισχυρισμοι, ειναι το γεγονος οτι επαναλαμβανονται **ακριβως οι ιδιοι** σε ολες τις εκλογες που εγιναν απο το '74 και μετα. Παντα ο "λαος" εχει να διαλεξει αναμεσα στην "σωτηρια και την καταστροφη" του, και καθε φορα οι εκλογες εμφανιζονται σαν το πιο σημαντικο γεγονος της προσφατης ιστοριας.

Βουλευτικες **1976**:

Χαραυγη 31/8/76

"Οι εκλογες της 5ης του Σεπτεμβρη αποτελουν οροσημο σε αυτον τον μεγαλο αγωνα μας"

Φιλελευθερος 2/9/76

Κυπριανου "Οι εκλογες της 5ης Σεπτεμβριου εχουν ιστορικη σημασια".

Φιλελευθερος 5/9/76

"Τιμιε Ψηφοφορε,

Σημερα, τωρα αυτη την στιγμη ηρθε η ωρα σου. Ειναι απο τις πιο ιερες και ιστορικες..."

Βουλευτικες **1981**:

Φιλελευθερος 24/5/81

Λυσσαριδης: "Αυτη την στιγμη βαδιζεις προς την καλπη. Η ψηφος σου θα εχει αποφασιστικη σημασια για την επιλογη πορειας για το εθνικο μας θεμα... αυτη ειναι η πιο σημαντικη ωρα στην ιστορια της Κυπρου"

Χαραυγη 23/5/81

Παπαιωαννου "Η ωρα της κρισεως πλησιαζει. Τα κομματα μιλησαν. Την προσεχη κυριακη θα μιλησετε εσεις ο κυριαρχος λαος και η ετυμηγορια σας θα κρινει σε μεγαλο βαθμο την ζωη και το μελλον της πολυπαθης Κυπρου"

Προεδρικες **1983**:

Φιλελευθερος 12/2/83

Κληριδης: "Η ιστορια σημερα κτυπα την πορτα σου, σου δινει την ευκαιρια να θεμελιωσεις ενα καλυτερο μελλον για σενα και για την Κυπρο"

Χαραυγη 11/1/83

Κυπριανου: "Οι εκλογες της 13ης του Φεβραρη ειναι καθοριστικες για το μελλον του τοπου και του λαου μας. Δεν ειναι θεμα επιλογης προσωπων. Ειναι θεμα επιλογης πορειας"

Χαραυγη 3/2/83, Ομιλια Παπαιωαννου:

"Οι προεδρικες εκλογες της 13ης του Φεβραρη πραγματοποιουνται στην πιο κρισιμη περιοδο της κυπριακης ιστοριας και η εκβαση τους θα ειναι καθοριστικη για το μελλον του τοπου μας"

Φιλελευθερος 12/2/83

Τιτλος "ΕΚΛΟΓΕΣ ΣΤΑΘΜΟΣ", "οι πιο σημαντικες μετα απο εκεινες που εγιναν το 1960... Σαν πολυσημαντος σταθμος κρινονται οι σημερινες εκλογες για την Προεδρια της Δημοκρατιας"

Βουλευτικες **1985**:

Προεκλογικο φυλλαδιο της ΕΔΕΚ στο εξωφυλλο:

"ΜΙΑ ΕΚΛΟΓΗ ΚΑΘΟΡΙΣΤΙΚΗ ΓΙΑ ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ"

Προεκλογικο φυλλαδιο ΑΚΕΛ:

"Η μαχη των Βουλευτικων Εκλογων ειναι αποφασιστικη. Απο τα αποτελεσματα αυτης της μαχης θα εξαρτηθει σε μεγαλο βαθμο η πορεια του αγωνα που διεξαγουμε σαν λαος..."

η πραγματικη σημασια του αποτελεσματος

Περασαν ομως 12 χρονια απο τις εκλογες του '76, και ουτε "σωθηκαμε" ουτε "καταστραφηκαμε". Η επαναληψη καθε φορα της "τρομερης" σπουδαιοτητας του αποτελεσματος "αυτων" των εκλογων σε βαθμο που να γινεται γελοια δειχνει στην πραγματικοτητα με ποση ανεση υποκρινονται και προσπαθουν ολοι τους να κοροιδεψουν τον "λαο" για τον οποιο ξεσχιζονται σε προεκλογικες περιοδους.

Στις περισσοτερες περιπτωσεις για την εργατικη ταξη το ιδιο το αποτελεσμα των εκλογων (ποιος θα παρει την εξουσια και τις εδρες στην βουλη) εχει πολυ μικροτερη σημασια απο οσο παρουσιαζεται, απλα εκλεγεται, οπως εγραφε και ο Μαρξ, "ο εκπροσωπος της αρχουσας ταξης που θα τους "αντιπροσωπευσει" για να τους καταπιεσει". Ο Λενιν γραφοντας για την αναγκη μιας εκλογικης συμμαχιας των επαναστατων με τους δεξιους σοσιαλιστες, εγραφε:

"... ο αριθμος των κοινοβουλευτικων εδρων δεν εχει καμμια σημασια για μας, δεν παλευουμε για εδρες, θα υποχωρησουμε σε αυτο το σημειο (ενω αντιθετα... οι Φιλελευθεροι που μπηκαν στο Ανεξαρτητο Εργατικο κομμα εχουν ιδιαιτερη αγωνια να παρουν εδρες)"*

Ωστοσο τα αποτελεσματα των εκλογων, οχι ποιος ή ποιοι θα εκλεγουν αλλα τα **ποσοστα** που θα παρουν οι διαφοροι υποψηφιοι και τα κομματα, εχει καποια σημασια οχι μονο επειδη ειναι ενας εμμεσος αν και οχι και τοσο καλος δεικτης της συνειδησης της εργατικης ταξης, αλλα κυρια για την αντανακλαση τους πανω στην συνειδηση και την αυτοπεποιθηση της εργατικης ταξης. Ενα αποτελεσμα που θα το βλεπουν οι πιο συνειδητοι εργατες σαν θετικο μπορει να ανεβασει την αυτοπεποιθηση τους, οπως μπορει να την κατεβασει ενα που θα το θεωρησουν σαν αρνητικο, και που θα θεωρηθει γενικα σαν πιο δεξιο.

Ενα σημαντικο παραδειγμα ειναι η ενισχυση του "απορριπτικου μετωπου" στις εκλογες του '85. Η αισθηση που αυτο δημιουργησε σε ολους ηταν οτι οι ψηφοφοροι ψηφισαν πιο εθνικιστικα. Αυτο δυναμωσε την αυτοπεποιθηση των πιο εθνικιστικων στρωματων του πληθυσμου και αντιστοιχα αδυνατισε την αυτοπεποιθηση των λιγοτερο εθνικιστικων, κατι που ειχε μεγαλη σχεση με τις αυξησεις της εισφορας για την αμυνα, το ξαναγυρισμα ολων, ακομα και του "ενδοτικου μετωπου", στις αντικατοχικες εκδηλωσεις, και το δυναμωμα

---

* Λενιν "Αριστερισμος, παιδικη αρρωστια του κομμουνισμου" αγγλικη εκδοση, σελ. 88.

του εθνικισμου γενικα και μεσα στην εργατικη ταξη.

Αυτη η επιδραση του αποτελεσματος των εκλογων ειναι συνηθως και η σπουδαιοτερη, διοτι κατα τα αλλα η διαφορα της **πολιτικης** των διαφορων υποψηφιων και κομματων παιζει πολυ μικροτερο ρολο απο οτι παρουσιαζεται στην συμπεριφορα εκεινων που θα κερδισουν τις εκλογες και θα παρουν την εξουσια.

Καθε κυβερνηση που εκλεγεται στην εξουσια στον καπιταλισμο ειναι υποχρεωμενη να λυσει τα προβληματα που δημιουργει ο καπιταλισμος, θα πρεπει να ξεχασει το προεκλογικο της προγραμμα και **να κυβερνησει.** Οσο και αν υποσχονταν φιλολαικη πολιτικη, ακομα και αν πιστευε η ηγεσια σε αυτα που ελεγε, η "πραγματικοτητα" και οχι τοσο αυτα που πιστευει ή διακυρησει θα καθοριζουν την σταση της, μερα με την μερα.

Δεν χρειαζεται να παμε μακρια. Ο Παπανδρεου που εμοιαζε να ειναι ο αντιποδας του Καραμανλη οσον αφορουσε το ΝΑΤΟ, την ΕΟΚ και την οικονομικη πολιτικη, εκανε με την πολιτικη του σε ολα αυτα το ΚΚΕ να προβαλει το συνθημα "τι δεξια πολιτικη, τι δεξια;". Και αυτο δεν ωφειλεται στην ιδιαιτερη υποκρισια που χαρακτηριζει τον Παπανδρεου αλλα στην κατασταση που ειχε να αντιμετωπισει, την οικονομικη κριση.

Αντιστοιχες καταστασεις υποχρεωσαν τον Καραμανλη να καθιερωσει την δημοτικη και να ξεκινησει την διαδικασια αναθεωρησης του οικογενειακου δικαιου και αναγνωρισης του πολιτικου γαμου - που ηταν παντα αιτηματα της αριστερας! Αυτα δεν οφειλονταν στην πιεση του κινηματος αλλα στην αναγκη του ελληνικου καπιταλισμου για εκσυγχρονισμο και για εναρμονιση με την νομοθεσια της ΕΟΚ. Καθε κυβερνηση που προσπαθει να "διαχειριστει" τον καπιταλισμο, που προσπαθει δηλαδη να τον κανει να δουλεψει πιο αποτελεσματικα, ειναι λιγο-πολυ αναγκασμενη να κανει τα ιδια πραγματα, παρα τις διαφορες που μοιαζει να εχει με τους αντιπαλους της.

Δεν εννοουμε οτι δεν παιζουν κανενα ρολο οι διαφορες στην πολιτικη των κομματων και οι διαφορες στις κοινωνικες συμμαχιες αναμεσα σε διαφορα στρωματα του πληθυσμου που αυτα εκφραζουν. Αλλα, πρωτα, δεν ειναι τοσο καθοριστικα, και δευτερο δεν ειναι απαραιτητο να εχουν αμεση σχεση με αυτο που επισημα εκφραζεται σαν η ιδεολογια τους. Αναμφιβολα οι διαφορες το '85 αναμεσα στο "απορριπτικο μετωπο" (ΔΗΚΟ και ΕΔΕΚ) και στο "διαλλακτικο μετωπο" (ΑΚΕΛ και ΔΗΣΥ) και πραγματικες ηταν και θα σημαιναν κατα πασα πιθανοτητα την εφαρμογη διαφορετικης πολιτικης στο Κυπριακο.

Αλλα εκεινο που εχει ενδιαφερον ειναι ακριβως οτι το '85 συμφωνουσαν αυτοι που **τυπικα** δεν θα περιμενε κανεις να συμφωνουν, η "ακρα δεξια" και η "ακρα αριστερα", και διαφωνουσαν αυτοι που θα περιμενε κανεις να συμφωνουν, τα "κομματα της αριστερας". Δεν ηταν βεβαια ουτε πολιτικο παραδοξο, ουτε βιτσια ή "προδοσια" των κομματικων ηγεσιων, αλλα απλα πολιτικες που πηγαζαν απο τα **μη ομολογημενα** αλλα πραγματικα συμφεροντα που εκφραζε και εξυπηρετουσε το καθε κομμα.

Και σε αυτες τις εκλογες, οι πιθανοτητες να ακολουθησει

ενας απο τους υποψηφιους λιγοτερο κακη για την εργατικη ταξη πολιτικη απο οτι οι αλλοι δεν θα εξαρτηθουν τοσο απο τις προθεσεις και την πολιτικη αυτου που θα εκλεγει οσο απο την επιδραση που θαχει το αποτελεσμα των εκλογων πανω στην ικανοτητα της εργατικης ταξης να αντισταθει ενεργα. Κανενας απο τους τεσσερεις υποψηφιους δεν ειναι "καλυτερος" ή εστω λιγοτερο κακος, και οι τεσσερεις ειναι "χειροτεροι". Ετσι δεν μπορουμε να προτεινουμε ψηφο σε καποιον απο τους τεσσερεις επειδη ειναι ο "λιγοτερο κακος".

αποχη λοιπον;

Η αποχη σαν πολιτικη διαμαρτυρια εχει νοημα οταν μπορει να ερμηνευτει σαν λιγο πολυ ομοιογενης διαμαρτυρια απεναντι σε ολους τους υποψηφιους απο την ιδια πολιτικη κατευθυνση. Κατι τετοιο ομως δεν μπορει να γινει σημερα. Η πολιτικη αποχη θα ειναι ετσι και αλλοιως τοσο μικρη που δεν θα ξεχωριζει απο την φυσιολογικη αποχη. Κυριως ομως, ακομα και αν ξεχωρισει, η αποχη θα μπορει να ερμηνευτει οτι εκφραζει πολυ διαφορετικες διαμαρτυριες ή καταστασεις. Απο την διαμαρτυρια των διαφορων ομαδων της "Αυτοδιαθεσης-Ενωσης" που καταγγελουν ολα τα κομματα επειδη δεν προωθουν οσο θα ηθελαν εκεινοι τους εξοπλισμους και τον "αγωνα" για αυτοδιαθεση, μεχρι την διαμαρτυρια μιας εργατριας της ενδυσης που νοιωθει αηδια για ολους οσους ξεπουλησαν την απεργια, αλλα δεν εχει καμμια απολυτως διαθεση για "αυτοδιαθεση", "στρατευση των γυναικων" ή περισσοτερα οπλα.

Η αποχη σαν μπουκοταρισμα των εκλογων, μπορει και πρεπει να ειναι η αντιδραση στην προσπαθεια της αστικης ταξης να βαλει σε εκλογικα καναλια και να εξουδετερωσει ετσι ενα ζωντανο μαζι κινημα. Σημαινει επιλογη μιας αλλης μορφης αγωνα, των καταληψεων ή της γενικης απεργιας ή των διαδηλωσεων που γινονται την εποχη εκεινη. Για παραδειγμα, τον Μαη του '68 στην Γαλλια, στην διαρκεια μιας τεραστιας γενικης απεργιας ο προεδρος της Γαλλιας Ντε Γκωλ προκυρηξε εκλογες "για να αποφασισει ο κοσμος το τι επρεπε να γινει". Σε εκεινες τις εκλογες, το κινημα επρεπε να απαντησει με αρνηση των ιδιων των εκλογων. Δεν το εκανε, και εχασε.

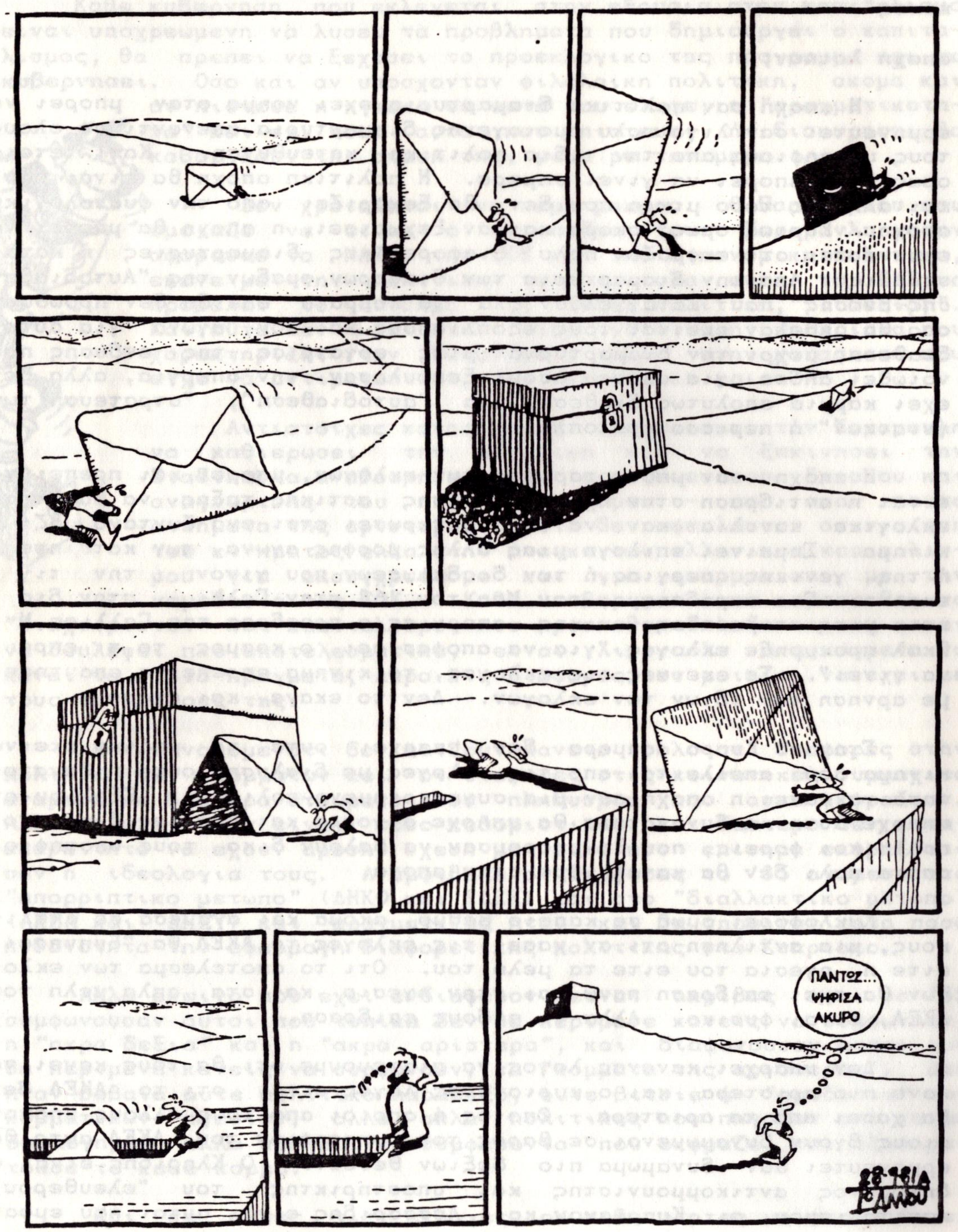
Στην ν. Κυπρο σημερα δεν υπαρχει ουτε το μαζικο εκεινο κινημα που απειλειται απο τις εκλογες με διαλυση, ουτε η δυνατοτητα να φανει η αποχη σαν μια συγκεκριμμενη πολιτικη. Εξαλλου αν υπηρχε αυτη η δυνατοτητα θα υπηρχε σιγουρα και καποιος ή καποιοι πολιτικοι φορεις, που θα μπορουσαν να βαλουν δικο τους υποψηφιο, οποτε παλι δεν θα καταληγαμε στην αποχη.

Κυκλοφορει ομως σε καποιο βαθμο, ακομα και αναμεσα σε ακελικους, μια αντιληψη οτι αν χασει τις εκλογες το ΑΚΕΛ θα "ξυπνησει" ειτε η ηγεσια του ειτε τα μελη του. Οτι το αποτελεσμα των εκλογων θα εχει επιδραση πανω και στην ηγεσια και στα απλα μελη του ΑΚΕΛ, ειναι φυσικο. Αλλα τι ειδους επιδραση.

Δεν υπαρχει κανενας λογος να πιστευουμε οτι θα τους κανει να πανε πιο αριστερα, και ο κυριοτερος λογος ειναι οτι το ΑΚΕΛ **δεν θα χασει απο τα αριστερα.** Οποιος ή οποιοι απο τους αλλους υποψηφιους βγουν δυναμωμενοι σε βαρος του υποψηφιου του ΑΚΕΛ αυτο θα ερμηνευτει σαν δυναμωμα πιο δεξιων θεσεων: Ο Κληριδης ειναι ο δηλωμενος αντικομμουνιστης και υποστηρικτης του "ελευθερου" καπιταλισμου, οι Κυπριανου και Λυσσαριδης ειναι αυτοι που εμφα-

νιζονται σαν η πιο εθνικιστικη πτερυγα της πολιτικης ζωης. Το αποτελεσμα θα ειναι να "ξυπνησει" και η ηγεσια αλλα και τα μελη **προς τα δεξια.**

Δεν εχουμε παρα να δουμε τι εγινε με τις εκλογες του '85. Οι απωλειες του ΑΚΕΛ σε αυτες μπορει να ειχαν σαν προσωρινο αποτελεσμα καποια μεγαλυτερη ελευθερια κριτικης και λογου μεσα στο κομμα, ομως απο την αποψη **της ιδιας της πολιτικης** της ηγεσιας

του ΑΚΕΛ αλλα και των περισσοτερων μελων του σημαναν μια στροφη προς τα δεξια. Δεν ειναι δυσκολο να φανταστει κανεις πως λειτουργησε ετσι αυτο: "κερδισε το απορριπτικο μετωπο, αρα οι μαζες δεν μας ψηφισαν επειδη δεν φανηκαμε αρκετα εθνικιστες. Το παν ειναι οι ψηφοι. Αρχιζουμε λοιπον και εμεις ξανα τις αντικατοχικες πορειες, προβαλλουμε με συμπαθεια την πορεια 'οι γυναικες επιστρεφουν' στην εφημεριδα μας, αντιδρουμε λιγοτερο στις 'εισφορες για την αμυνα'. Μονο ετσι θα ξαναπαρουμε πισω τους χαμενους ψηφους, ειτε αυτοι πηγαν στον Λυσσαριδη, ειτε στον Κυπριανου". Ακομα και τα στελεχη που φυγαν απο το ΑΚΕΛ, παρα τα διάφορα περι "περεστροικας", εφυγαν και αυτοι προς τα δεξια.

Και αν καπως ετσι σκεφτηκαν αυτοι, πως σκεφτηκαν οι πιο μαχητικοι εργαζομενοι-μελη του; Η σκεψη οτι "το κομμα εχασε επειδη δεν υποστηριζει τα συμφεροντα της εργατικης ταξης" δεν ειναι τοσο αυτοματη οσο θελουν να πιστευουν μερικοι αριστεροι. Ξεχναν οτι υπαρχει και η αντιθετη αντιδραση που προερχεται απο την απογοητευση: "για ποιον ταξικο αγωνα και για ποια εργατικη ταξη μου μιλατε εσεις, δεν βλεπετε που αυτα τα ζωα πανε και ψηφιζουν Κληριδη, Κυπριανου, Λυσσαριδη; Εγω λεω να αρχισω να κυταζω περισσοτερο το συμφερον μου, δεν αξιζει να σκαζω". Αλλο να βλεπουν το ΑΚΕΛ να χανει επειδη ξεπουλα αγωνες, και αλλο να το βλεπουν να χανει απο πολιτικες που αν δεν ειναι στην ουσια πιο δεξιες παντως **φαινονται** πιο δεξιες.

Θελουμε να χανει το ΑΚΕΛ, **αλλα απο τα αριστερα ομως**, για να μπορεσει να κερδισει εδαφος μια αριστερη πολιτικη. Οταν για παραδειγμα οι εργατριες της ενδυσης αμφισβητησαν στην Γενικη Συνελευση το κυρος και της ΠΕΟ, τοτε το ΑΚΕΛ εχασε απο τα αριστερα, τοτε καποια μελη του προβληματιστηκαν θετικα, και για την πολιτικη του ΑΚΕΛ και για την ικανοτητα της εργατικης ταξης να αγωνιζεται. Και αν υπηρχε η δυνατοτητα να χασει αυτα τα μελη το ΑΚΕΛ προς μια αριστερη οργανωση, ειτε φευγοντας απο το κομμα ειτε "μενοντας" για να προωθησουν την πολιτικη της εκει μεσα, τοσο το καλυτερο.

Τελος για οσους καταληγουν στην αποχη ή το λευκο επειδη δεν θελουν να δωσουν την ψηφο "τους" (την "ιερη" "τους" ψηφο) για να σωσουν τα "πιστευω" τους και να μη γινουν "συνυπευθυνοι" για τα κακα που θα κανει ο οποιος εκλεγει, το μονο που μπορει να πει κανεις ειναι οτι αυτα δεν ειναι παρα μια **προσωπικη** διαμαρτυρια, και σαν τετοια δεν εχει σχεση με την πολιτικη, αλλα μονο με την ικανοποιηση του μικροαστικου εγωισμου τους. Ετσι και αλλιως οσον αφορα τις "ευθυνες τους", και η αποχη τους θα συμβαλει στο να εκλεγει ή οχι καποιος.

ο "αριστερος υποψηφιος";

Η "Αριστερη Πτερυγα της ΕΔΕΚ" δικαιολογει την υποστηριξη της υποψηφιοτητας του Λυσσαριδη με το οτι ειναι ο μονος "αριστερος" υποψηφιος σε αυτες τις εκλογες: το συνθημα της ειναι "Οχι στην Δεξια, Ψηφο στον Λυσσαριδη".

Οπως και ο ιδιος ο Λυσσαριδης ετσι και η ΕΔΕΚ **σε αυτες τις εκλογες** τον προβαλουν σαν τον υποψηφιο των εργαζομενων.

Εχει ομως καποιο νοημα αυτος ο ισχυρισμος, περα απο την προεκλογικη του χρησιμοποιηση; Πριν αρχισει η προεκλογικη περιο-

δος, ουτε υπηρχε αυτος ο ισχυρισμος, ουτε ο Λυσσαριδης τολμουσε να εμφανιστει σαν εκπροσωπος της εργατικης ταξης.

Με ποια κριτηρια θα μπορουσε να χαρακτηριστει σαν αριστερο ή σαν εργατικο κομμα η ΕΔΕΚ και ο Λυσσαριδης σαν υποψηφιος της εργατικης ταξης;

Σιγουρα οχι **απο την αποψη της πολιτικης τους.** Εκεινο που χαρακτηριζει κυρια την πολιτικη της ΕΔΕΚ και την ξεχωριζει απο τα αλλα κομματα ειναι ο εθνικισμος. Ειναι εκεινοι που χρησιμοποιουν με την μεγαλυτερη συχνοτητα την εκφραση "Ελληνοκυπριοι πατριωτες" για να απευθυνθουν στον λαο. Ειναι εκεινοι που με συνεπεια ζητουν μεγαλυτερες αυξησεις των εξοδων και της "εκτακτης εισφορας" για την "αμυνα", εκεινοι που ζητουν με περισσοτερη συνεπεια

την αποστολη ελληνικης μεραρχιας στην Κυπρο, οι πιο αδιαλλακτοι στο Κυπριακο, οι μονοι που καθε τοσο αναφερονται στην δυνατοτητα "δυναμικης λυσης" του κυπριακου, εκεινοι που κατηγορουν ολα τα αλλα κομματα οτι δεν εχουν γραμμη "αγωνιστικου ρεαλισμου" στο Κυπριακο, που προτεινουν "λαικη πολιτοφυλακη", και που προβαλλουν οτι "τα συνορα μας ειναι στην Κερυνεια". Αυτο τον εθνικισμο τον αναγνωριζει η ιδια η "Αριστερη Πτερυγα της ΕΔΕΚ":

"Η ηγεσια της ΕΔΕΚ.. τα τελευταια χρονια εχει στραφει σ' ενα ακρατο εθνικισμο εντελως ξενο με τις αρχες και το προγραμμα ενος σοσιαλιστικου κομματος" *

Ποια "τελευταια" ομως χρονια; Αυτο παντα ηταν αληθεια, και ειναι μερος της παραδοσης του κομματος, οπως το διακυρησουν και οι ιδιοι οταν σε τωρινο προεκλογικο τους φυλλαδιο εχουν φωτογραφια με λεζαντα:

"Οι ομαδες λαικης πολιτοφυλακης το 1964 υπο το Βασο Λυσσαριδη απελευθερωνουν τον τοτε σκλαβωμενο Πενταδακτυλο".

Το πιο "χαριτωμενο" ειναι οτι σε στυλ Σαμψων οι "λαικοι πολιτοφυλακες" της φωτογραφιας ανεμιζουν θριαμβευτικα μια τουρκικη σημαια λαφυρο απο την νικη τους εναντιον των τουρκοκυπριων.

Ο ελληνοκυπριακος εθνικισμος ηταν απο την αρχη η παραδοση πανω στην οποια χτιστηκε η ΕΔΕΚ, και ειναι αυτο με το οποιο ειναι συνυφασμενη η υπαρξη της **στα μυαλα του κοσμου,** πιο πολυ και απο

---

* "Σοσιαλιστικη Εκφραση" αρ. 150, 7/85 σελ. 3

την ενοπλη αντισταση της στο "εθνικα προδοτικο" πραξικοπημα.

Ουτε ομως **απο την αποψη της κοινωνικης συνθεσης** του κομματος **ή των δεσμων του με την οργανωμενη εργατικη ταξη** μπορει να χαρακτηριστει σαν αριστερο ή εργατικο κομμα το Σ.Κ. ΕΔΕΚ. Η ιδια παλι η Αριστερη Πτερυγα ειχε αναδημοσιευσει παλιοτερα στοιχεια που αποδεικνυουν αυτο το γεγονος, με τα ποσοστα του πληθυσμου ανα κοινωνικη ταξη που υποστηριζουν το καθε κομμα: *

	Επιχ. Διευ-θυντ.	Υπα/λλοι	Ειδικ. ερ/τες	Ανειδ. ερ/τες	Γεωρ. κτη/φοι	Νοικο-κυρες	Ανερ-γοι/συν-ταξιουχοι
ΑΚΕΛ	**22**	**19**	**38**	**33**	**36**	**30**	**28**
ΔΗΚΟ	18	23	22	28	30	27	32
ΔΗΣΥ	37	41	29	35	25	29	24
ΕΔΕΚ	**18**	**12**	**7**	**4**	**7**	**11**	**15**
ΑΝΕΞ.	5	5	4	-	2	3	-

Ειναι χαρακτηριστικη η παρατηρηση της Σοσιαλιστικης Εκφρασης σε αυτα τα στοιχεια:

"Το πιο σημαντικο στοιχειο σ' αυτο το πινακα ειναι το χαμηλο ποσοστο της ΕΔΕΚ αναμεσα στους εργατες (7% στους ειδικευμενους και 4%! στους ανειδικευτους).

Αυτο το στοιχειο φανερωνει την αποτυχια της εργατικης πολιτικης της ΕΔΕΚ που οχι μονο δεν αντισταθμιζεται απο το ψηλο ποσοστο αναμεσα στους επιχειρηματιες διευθυντες (18% σε συγκριση με 11% γενικο ποσοστο) αλλα που πρεπει να προβληματισει τους Εδεκιτες." **

Εκεινοι ομως που πρεπει να προβληματιστουν απο τις στατιστικες αυτες δεν ειναι οι Εδεκιτες αλλα η "Αριστερη Πτερυγα της ΕΔΕΚ" που στηριζει την πολιτικη της στον χαρακτηρισμο της ΕΔΕΚ σαν αριστερο και εργατικο κομμα. Απο την συνθεση των οπαδων του, ειναι φανερο οτι ουτε ειναι εργατικο κομμα **ουτε το βλεπει σαν τετοιο η εργατικη ταξη.**

Και φυσικα αυτο αντανακλα και στις σχεσεις που εχει με την οργανωμενη εργατικη ταξη. Παρα τις σοβαρες προσπαθειες που εγιναν για την αναπτυξη της ΔΕΟΚ...

"Στις τεσσερις Δ Ε Ε της ΔΕΟΚ ηταν στις 31/12/85 οργανωμενοι 3.482 εργαζομενοι." ***

Το μονο λοιπον που μενει για να χαρακτηριστει σαν αριστερο κομμα ειναι η εκ των υστερων προσθηκη του επιθετου "Σοσιαλιστικο κομμα" μπροστα στο Ενιαια Δημοκρατικη Ενωση Κεντρου (ΕΔΕΚ) και οι

---

* "Σοσιαλιστικη Εκφραση" του Μαρτη 86. Δημοσκοπηση ΚΕΜΑ (αναδημοσιευση απο τον Φιλελευθερο 21-24/1/86)

** στο ιδιο τευχος της εφημεριδας

*** 8ο ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΔΕΟΚ, εκθεση Κεντρικου Συμβουλιου, 1986. Συγκρινε με τις 74,000 της ΠΕΟ το 1987 (απο το Συνεδριο της ΠΕΟ)

οψιμες προεκλογικες διακυρηξεις του οτι θελει να εκπροσωπησει τους εργαζομενους. Για οποιους ομως εντυπωσιαζονται απο αυτο τους θυμιζουμε οτι ο πληρης τιτλος ακομα και του Γερμανικου Ναζιστικου κομματος ηταν "Εθνικο **Σοσιαλιστικο** Κομμα Γερμανων **Εργατων**". Βεβαια δεν ισχυριζομαστε οτι η ΕΔΕΚ ειναι φασιστικο κομμα, απλα θελουμε να δειξουμε ποση σημασια μπορει να εχουν οι τιτλοι των κομματων στο να τα χαρακτηρισει κανεις σαν αριστερα ή εργατικα.

Τα κριτηρια για να χαρακτηριστει με οποιοδηποτε τροπο σαν αριστερο ή εργατικο ενα κομμα ειναι συγκεκριμενα. Επισημο Προγραμμα του κομματος, συνθεση του κομματος, πολιτικη πρακτικη και προπαγανδα του κομματος, παραδοση, η εικονα που εχουν οι μαζες για το κομμα, η σχεση του με την οργανωμενη εργατικη ταξη. Σε ολα αυτα η ΕΔΕΚ βαθμολογειται κατω απο την βαση.

Παρολα αυτα η "Αριστερη Πτερυγα της ΕΔΕΚ" θεωρει οτι η ΕΔΕΚ και ο Λυσσαριδης εχουν διαφορα απο τους αλλους υποψηφιους οσον αφορα την σταση τους απεναντι στην εργατικη ταξη:

"Αντιθετα με τον Βασιλειου **ο Λυσσαριδης δεν ειναι δεμενος με τον καπιταλισμο**... το οτι βρισκεται στην προεδρια της ΕΔΕΚ τον σπρωχνει σε θεσεις που ξεπερνουν τα ορια των συμφεροντων του καπιταλισμου [μηπως επειδη θα διαλυθει η ετσι και αλλιως ασημαντη συντεχνια της ΕΔΕΚ ή επειδη ετσι θα χασει πολλους ψηφους απο το πιο σημαντικο κομματι των ψηφοφορων του, τους διευθυντες και τα στελεχη επιχειρησεων]... Η παγκοσμια οικονομια φαινεται να μπαινει σε περιοδο κρισης και αυτο δεν μπορει παρα να εχει σοβαρες επιπτωσεις και στην Κυπρο. Αναγκαστικα οι εργοδοτες θα προσπαθησουν να φορτωσουν τη ζημια στην εργατικη ταξη γεγονος που θα οδηγησει σε ταξικες συγκρουσεις. Μια κυβερνηση Βασιλειου δεν θα διστασει να σταθει διπλα στους εργοδοτες σ' αυτη την συγκρουση.

Κανενας δεν μπορει να εγγυηθει οτι κι ο Λυσσαριδης δεν θα καμει το ιδιο. Ομως εκει που ο Βασιλειου δεν θαχει τιποτε να χασει, ο Λυσσαριδης θα μετρα τις πραξεις του... Δεν μπορει ο Λυσσαριδης στην προεδρια να εγκαταλειψει την εργατικη ταξη χωρις να πληρωσει ακριβο τιμημα"*

Οπως δεν την εγκατελειψε αραγε ο Παπανδρεου στην Ελλαδα που ειχε και **πραγματικο** δεσιμο με την ελληνικη εργατικη ταξη μεσα απο τα συνδικατα και την συνδικαλιστικη παραταξη του την ΠΑΣΚΕ που ηταν η πιο μαζικη στην Ελλαδα, και που τις αριστερες διακυρηξεις του ουτε τις πλησιασε ποτε η ΕΔΕΚ και ο Λυσσαριδης; Η ιδια η "Αριστερη Πτερυγα της ΕΔΕΚ" διαπιστωνει οτι οχι μονο δεν ηταν πιο δυσκολο για το ΠΑΣΟΚ να χτυπησει την εργατικη ταξη, αλλα τα καταφερε τουλαχιστον εξισου καλα με την δεξια:

"Η κυβερνηση του ΠΑΣΟΚ μη εχοντας το θαρρος και την αποφασιστικοτητα να προχωρησει στην υλοποιηση των διακυρηξεων και προγραμματος που η ιδια προπαγανδιζε οταν βρισκοταν στην αντιπολιτευση, προσπαθει να αντιμετωπισει την

* Παμφλεττα της "Αριστερης Πτερυγας της ΕΔΕΚ" Γεναρης 88 "Η ΑΡΙΣΤΕΡΑ ΜΠΡΟΣΤΑ ΣΤΙΣ ΕΚΛΟΓΕΣ"

οικονομικη κριση με σκληρα μετρα εναντια στους εργαζομενους, ακολουθωντας στο τελος τελος το παραδειγμα των Ρηγκαν, Θατσερ, Κολ..." *

Οχι μονο εξισου καλα. Η ιδια η "Σοσιαλιστικη Εκφραση" διαπιστωνει πως οι αστοι βλεπουν οτι ο Παπανδρεου θα τα καταφερνε καλυτερα απο την Νεα Δημοκρατια στο να χτυπησει την εργατικη ταξη:

"Η 'Καθημερινη', η πιο σοβαρη αστικη εφημεριδα, εχει επανειλημμενα εξηγησει πως ειναι καλυτερο να κρατηθει η ηγεσια του ΠΑΣΟΚ μεχρι το τελος της θητειας για να φερει αυτη σε περας το χτυπημα στο βιωτικο επιπεδο των μαζων, γιατι μια κυβερνηση της Ν.Δ. θα ηταν αδυνατο να καταφερει κατι τετοιο..." **

Με αυτο τον τροπο λεει "την αληθεια, οσο πικρη και να ειναι" στην εργατικη ταξη η "Αριστερη Πτερυγα της ΕΔΕΚ", οταν της λεει οτι ο Λυσσαριδης στην προεδρια "θα μετρα τις πραξεις του" παρολο που ξερει πολυ καλα ολα αυτα που εγιναν στην Ελλαδα.

Και ομως, το '81 στην Ελλαδα οι επαναστατες μπορουσαν να ψηφισουν ΠΑΣΟΚ, επειδη εκεινη την στιγμη το ΠΑΣΟΚ ηταν πραγματι το κομμα στο οποιο πιστευε ενα μεγαλο μερος της **συνειδητης και οργανωμενης εργατικης ταξης**. Μπορουσαν να ψηφισουν ΠΑΣΟΚ δηλωνοντας σε οσους απο αυτους τους εργατες τους ακουγαν οτι δεν εχουμε ψευδαισθησεις οτι το ΠΑΣΟΚ στην εξουσια θα καταληξει καλυτερο απο την Νεα Δημοκρατια, αλλα το ψηφιζουμε για να σας βοηθησουμε να το δειτε και εσεις αυτο. Το ψηφιζουμε επειδη ο μονος τροπος να προχωρησετε περα **και απο αυτη** την αυταπατη, ειναι να την δοκιμασετε στην πραξη.

Στην νοτια Κυπρο ομως του '88 δεν ειναι απλα λανθασμενη η πολιτικη να ψηφιστει απο τους αριστερους ο Λυσσαριδης σαν "αριστερος υποψηφιος", αλλα ειναι και μια πολιτικη βλαβερη για τα συμφεροντα της εργατικης ταξης: ειναι πολυ σημαντικο να **μην** ψηφισουμε τον Λυσσαριδη σε αυτες τις εκλογες. Πρεπει να επιθυμουμε και να επιδιωκουμε, οσο περναει απο το χερι μας, το μεγαλυτερο δυνατο εκλογικο αδυνατισμα της ΕΔΕΚ.

Ο κυριοτερος λογος ειναι οτι οι εκλογες παιζονται παλι πανω **στο Κυπριακο**, τα υπολοιπα ειναι ραπανακια για ορεξη. Δεν παιζονται πανω στην γενικοτερη πολιτικη (ειναι χαρακτηριστικο που το ΑΚΕΛ υποστηριζει τον Βασιλειου που λεει ναι στην ΕΟΚ), ουτε πανω στα σκανδαλα της κυβερνησης. Ουτε υπαρχει μια οικονομικη κριση που να επιτρεπει μια αντιπαραθεση πανω σε οικονομικα θεματα. Οι υποψηφιοι στην κριτικη της οικονομικης πολιτικης της κυβερνησης δεν συγκεντρωνονται ιδιαιτερα στην καλυτερεψη της σημερινης καταστασης αλλα στην καταγγελια οτι η κυβερνηση "εχει υποθηκευσει

* "Σοσιαλιστικη Εκφραση" Νοεμβρης 85

** "Σοσιαλιστικη Εκφραση" Σεπτεμβρης 1986

το μελλον". Αυτη δεν ειναι η δικια μας επιλογη, ειναι η πραγματικοτητα. Και ειναι η πραγματικοτητα οχι επειδη ετσι βλεπουν πραγματικα τις εκλογες οι ιδιοι οι υποψηφιοι και τα κομματα, αλλα επειδη το κυριο βαρος της προπαγανδας **ολων** των υποψηφιων εχει πεσει ακριβως πανω στο "εθνικο θεμα", με αποτελεσμα να τις βλεπει ετσι **και η εργατικη ταξη**.

Θα ηταν αδικο να κατηγορησουμε τον Λυσσαριδη οτι ειναι ιδιαιτερα πιο εθνικιστης απο τους υπολοιπους. Ολοι οι υποψηφιοι ειναι εθνικιστες, ολοι επιδιωκουν το ξαναπλωμα της κυριαρχιας της ελληνοκυπριακης αστικης ταξης πανω σε ολη την Κυπρο, τον εξανδραποδισμο και την εθνικη καταπιεση των τουρκοκυπριων. Αλλα εκεινο που εχει σημασια ειναι οτι ο Λυσσαριδης ειναι ο πιο "ξεφωνημενος" εθνικιστης, ειναι εκεινος που εχει προσπαθησει πολυ και εχει καταφερει να καθιερωθει στην συνειδηση του κοσμου σαν ο περισσοτερο πατριωτης ή εθνικιστης (το επιθετο εξαρταται απο το αν τον συμπαθει καποιος ή οχι).

Ειναι ευκολο να καταλαβουμε την επιδραση που θα εχουν αυτα στην συνειδηση της εργατικης ταξης αν δυναμωσει εκλογικα ο Λυσσαριδης. Θα ειναι, οπως εγινε και το '85, το δυναμωμα της αυτοπεποιθησης των πιο εθνικιστικων στοιχειων, και το αντιστοιχο αδυνατισμα της αυτοπεποιθησης των λιγοτερο εθνικιστικων. Θα σημαινουν την αυξηση της επιρροης της εθνικιστικης ιδεολογιας μεσα στην ιδια την εργατικη ταξη και χτυπημα στο οποιοδηποτε διεθνιστικο ενστικτο μπορει να αναπτυσσεται σε κομματια της εργατικης ταξης.

Παρομοια ισχυουν και για το υπολοιπο "απορριπτικο μετωπο", τον Κυπριανου και το ΔΗΚΟ, ενω καθε ψηφος στον Κληριδη θα σημαινει τα αντιστοιχα για τον αντικομμουνισμο και την πιστη στον καπιταλισμο, και τον "ελευθερο κοσμο".

ψηφο στον υποψηφιο του εργατικου κομματος

Ο ιδιος ο Βασιλειου δεν ειναι ουτε καλυτερος ουτε χειροτερος απο τους υπολοιπους υποψηφιους. Ειναι πραγματι ανεξαρτητος, αλλα ανεξαρτητος απο τα κομματα και την εργατικη ταξη, και εξαρτημενος απο την υπολοιπη αστικη ταξη. Η μονη του διαφορα απο τους υπολοιπους, που παιζει ομως ρολο για τους επαναστατες, ειναι οτι ειναι ο υποψηφιος του ΑΚΕΛ.

Και αυτο ειναι ακομα ενα γεγονος που καθοριζεται απο την συνειδηση του κοσμου. Αν η νικη του Βασιλειου δεν θα θεωρηθει αποκλειστικη και μεγαλη νικη του ΑΚΕΛ με ολη αυτην την "ανεξαρτησια" που πεφτει απο τον ιδιο, ωστοσο μια ηττα του Βασιλειου θα θεωρηθει απο ολους σαν **μεγαλη** ηττα του ΑΚΕΛ.

Τι θα σημαινε σε αυτη την κατασταση μια ηττα του ΑΚΕΛ; Το ιδιο το ΑΚΕΛ δεν ειναι με κανενα τροπο υποδειγμα εργατικου κομματος, το αντιθετο μαλιστα. Ξεπουλαει τους εργατικους αγωνες, συνεργαζεται με τους αστους, ειναι το ιδιο ενας μεγαλος εργοδοτης, και εχει ενα εθνικιστικοτατο παρελθον και ενα καθολου διεθνιστικο παρον. Αυτη ειναι η πραγματικοτητα που βγαινει αν κοιταξει κανεις την πολιτικη του και την πρακτικη του.

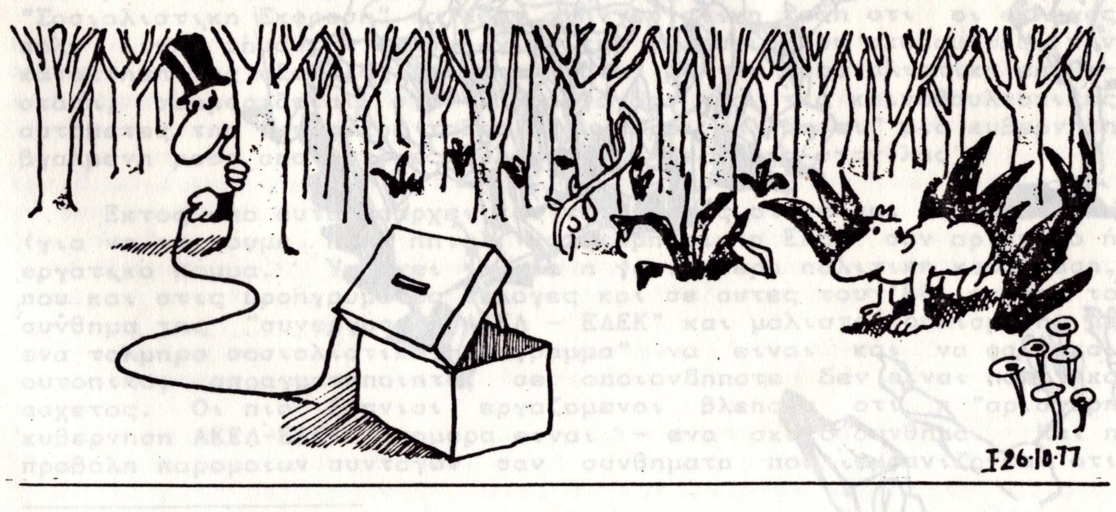
Ελα ομως που η μεγαλη μαζα της συνειδητης και οργανωμενης εργατικης ταξης δεν τα βλεπει ετσι! Το ιδιο το ΑΚΕΛ φροντιζει

για αυτο, ριχνοντας συννεφο τα συνθηματα για την εργατικη ταξη, και την επαναπροσεγγιση με τους τουρκοκυπριους, και που και που δεν ψηφιζει μαζι με τους αλλους την "εκτακτη εισφορα για την αμυνα" (αλλο αν ποτε δεν το κανει πραγματικα διεθνιστικα, αλλο αν την ψηφισε την προηγουμενη φορα). Ελα ομως που εναντιωνεται (με οσο δεξιο τροπο και αν το κανει αυτο) στην στρατευση των γυναικων, ειναι το μονο κομμα που δηλωνει τωρα οτι δεν θελει την ελληνικη μεραρχια, και οι δημοσιογραφοι του ηταν οι μονοι που επιτεθηκαν στην τηλεοραση στον Λυσσαριδη επειδη ξεχναει τους τουρκοκυπριους (υποκριτικα βεβαια, αλλα καλυτερα να ακουγεται, εστω και υποκριτικα, παρα καθολου).

Αυτα τα ελαχιστα υπαρχουν σημερα, αλλα ειναι καλυτερα απο τις ελληνικες μεραρχιες των υπολοιπων. Αυτα τα ελαχιστα και η επιδραση που εχουν στην εργατικη ταξη θα αδυνατισουν αν ο υποψηφιος του ΑΚΕΛ χασει απο τους αλλους υποψηφιους, γιατι θα ειναι **χασιμο απο τα δεξια**, οπως μετα την ηττα του '85. Μπορει μια ηττα να ανοιξει παλι καποια συζητηση μεσα στο κομμα, αλλα αυτη δεν ειναι καθολου σιγουρο οτι θα εχει αριστερους προσανατολισμους, οπως δεν ειχε το '85. Το οτι υπηρξαν καποιοι μεσα στο ΑΚΕΛ που ηθελαν κομματικο υποψηφιο σε αυτες τις εκλογες δεν ηταν το αποτελεσμα της εκλογικης ηττας του '85, αλλα του στραπατσου που επαθαν με την συνεργασια με τον Κυπριανου, το αποτελεσμα του αδυνατισματος καποιων αυταπατων.

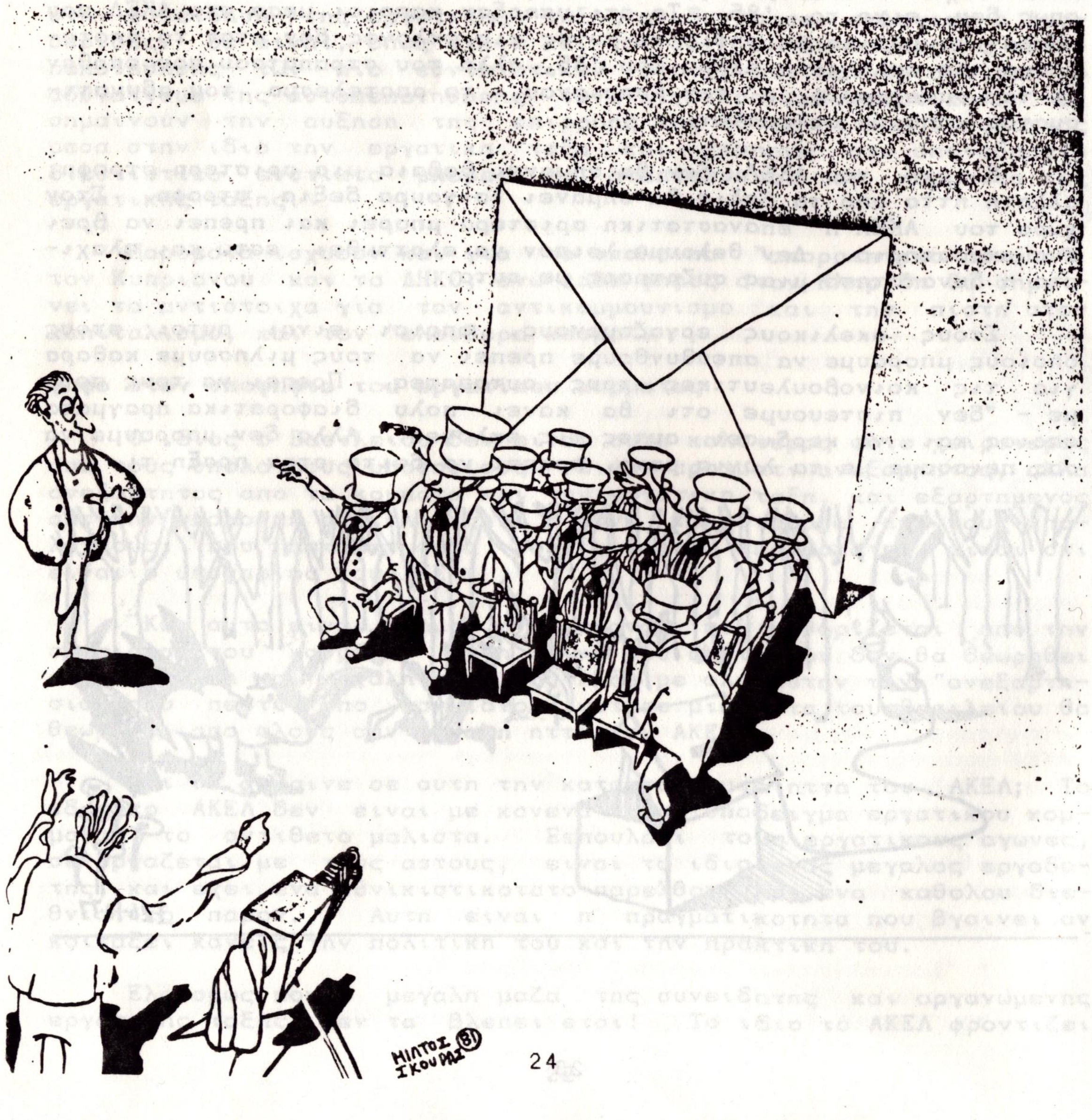
Η νικη του ΑΚΕΛ δεν θα σημανει βεβαια μια αριστερη στροφη, αλλα η ηττα απο τα δεξια θα σημανει σιγουρα δεξια στροφη. Στον χωρο του ΑΚΕΛ η επαναστατικη αριστερα μπορει και πρεπει να βρει ενα ακροατηριο. Δεν θελουμε λοιπον να ελαττωθει εστω και ελαχιστα η δυνατοτητα μιας συζητησης με αυτο.

Στους ακελικους εργαζομενους, οποιοι ειναι αυτοι στους οποιους μπορουμε να απευθυνθουμε πρεπει να τους μιλησουμε καθαρα για τις κοινοβουλευτικες τους αυταπατες. Πρεπει να τους πουμε - "δεν πιστευουμε οτι θα κανει πολυ διαφορετικα πραγματα οποιος και να κερδισει αυτες τις εκλογες. Αλλα δεν μπορουμε να σας πεισουμε με τα λογια μονο, πρεπει να δειτε στην πραξη τι

πραγματικα σημαινει και ο Βασιλειου, πρεπει να δειτε ακομα μια φορα τι πραγματικα σημαινει η αστικη δημοκρατια.

Δεν θελουμε γενικα και αφηρημενα το κακο του κομματος σας. Θα σας το αποδειξουμε αυτο βοηθωντας σας να βγαλετε τον Βασιλειου. Παρολο που εμεις ειμαστε σιγουροι οτι θα κανει τα ιδια με τους υπολοιπους, δεν ψηφιζουμε "κατα συνειδηση", δεν θεωρουμε ουτε την ψηφο "ιερη" ουτε τις εκλογες σαν ιδιαιτερα σημαντικες για την ταξικη παλη. Δεν μπορουν αυτα να μπουν στην θεση της δρασης της ιδιας της εργατικης ταξης. Οσο ομως δεν υπαρχει κινημα για να φανει οτι μονο η εργατικη ταξη μπορει να βοηθησει τον εαυτο της, πρεπει να περασετε και απο αυτο το σταδιο, οπως περασατε απο την αυταπατη του Κυπριανου. Αν μπορουσε να αδυνατισει το ΑΚΕΛ απο τα αριστερα, εστω και λιγο, δεν θα ειχαμε κανενα ενδοιασμο να συμβαλουμε σε αυτο. Αλλα τωρα δεν θελουμε να απογοητευτειτε βλεποντας οτι ψηφιζουν πολλοι αυτους που φαινονται σαν ακομα πιο δεξιοι, τους απορριπτικους Λυσσαριδη και Κυπριανου ή τον "δηλωμενο εχθρο του κομμουνισμου" Κληριδη.

"κυβερνηση της αριστερας"

Στις προεκλογικες περιοδους προπαγανδιζεται, κυριως απο την "Αριστερη Πτερυγα της ΕΔΕΚ" το συνθημα της "Αριστερης Κυβερνησης", της "κυβερνησης ΑΚΕΛ-ΕΔΕΚ". Σε αυτο το κειμενο αναφερομαστε στην σταση που πρεπει να κρατουν στις εκλογες αυτοι που θελουν να ειναι αριστεροι, με εμφαση ομως στις εκλογες του '88, και οπως εχουν διαμορφωθει τωρα πια οι συνθηκες. Επειδη λοιπον ο καιρος της προσπαθειας για μια "κυβερνηση της αριστερας" εχει περασει πια για αυτες τις εκλογες, για την ωρα θα περιοριστουμε σε μια πολυ συντομη κριτικη μερικων μονο σημειων αυτης της πολιτικης.

"Η αριστερη κυβερνηση δεν ειναι μια θεωρητικη επιθυμια, ειναι μια αναγκαιοτητα για το εργατικο κινημα...

Ο σχηματισμος κυβερνησης ΑΚΕΛ-ΕΔΕΚ θα ειναι ενα γιγαντιο βημα για την λυση των προβληματων που αντιμετωπιζει η κυπριακη εργατικη ταξη. Μια κυβερνηση ΑΚΕΛ-ΕΔΕΚ οπλισμενη με ενα τολμηρο σοσιαλιστικο προγραμμα θα μπορεσει μεσα σε λιγους μηνες να κερδισει την εμπιστοσυνη οχι μονο της ελληνοκυπριακης αλλα και της τουρκοκυπριακης εργατικης ταξης...

Μια κυβερνηση ΑΚΕΛ-ΕΔΕΚ θα μπορεσει να **δωσει την εξουσια στον λαο**, χτιζοντας δομες λαικης συμμετοχης σε ολες τις πτυχες της ζωης. Αυτη η συμμετοχη θα ειναι ταυτοχρονα και η εγγυηση εναντια σε καθε επιβουλη και δολοπλοκια της δεξιας για βιαιη ανατροπη της κυβερνησης της εργατικης ταξης" *

Ποια σχεση εχει μια τετοια σταση με την αναγκαιοτητα να λεμε στην εργατικη ταξη οτι για να παρει την εξουσια και να απελευθερωθει πρεπει "να τσακισει, να διαλυσει απο τα ιδια του τα θεμελια, τον αστικο κρατικο μηχανισμο, τον γραφειοκρατικο, δικαστικο, στρατιωτικο και αστυνομικο μηχανισμο, και να τον αντικαταστησει απο μια αυτοκυβερνουμενη μαζικη εργατικη οργανωση"; Αντι η "Σοσιαλιστικη Εκφραση" να λεει στην εργατικη ταξη οτι οι εκλογες πολυ λιγη σημασια εχουν για την επιτυχια του σκοπου της, την κατακτηση της εξουσιας απο την ιδια με την σοσιαλιστικη επανασταση, συμμεριζεται στην προπαγανδα της τις κοινοβουλευτικες αυταπατες της εργατικης ταξης οτι μπορει να "δωσει" μια κυβερνηση βγαλμενη μεσα απο αστικες εκλογες την "εξουσια στον λαο".

Εκτος απο αυτα υπαρχει και το γεγονος οτι ειναι λιγο δυσκολο (για να το πουμε πολυ ηπια) να θεωρηθει η ΕΔΕΚ σαν αριστερο ή εργατικο κομμα. Υπαρχει ακομη η γενικοτερη πολιτικη κατασταση, που και στις προηγουμενες εκλογες και σε αυτες του '88, εκαναν το συνθημα της "συνεργασιας ΑΚΕΛ - ΕΔΕΚ" και μαλιστα "οπλισμενης με ενα τολμηρο σοσιαλιστικο προγραμμα" να ειναι και να φαινεται ουτοπικο, απραγματοποιητο, σε οποιονδηποτε δεν ειναι πολιτικα ασχετος. Οι πιο ξυπνιοι εργαζομενοι βλεπουν οτι η "αριστερη κυβερνηση ΑΚΕΛ-ΕΔΕΚ" σημερα ειναι ενα σκετο συνθημα. Και η προβολη παρομοιων συνταγων σαν συνθηματα που εμφανιζονται οτι

---

* Φυλλαδιο "ΚΟΙΝΟΣ ΥΠΟΨΗΦΙΟΣ ΑΚΕΛ-ΕΔΕΚ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΕΔΡΙΑ" Μαρτιος '87

εχουν **αμεση δυνατοτητα εφαρμογης** δεν βοηθαει και πολυ στην εικονα που δημιουργουν οι επαναστατες στα ματια των πιο συνειδητων εργαζομενων.

Εναντια στις κοινοβουλευτικες αυταπατες της εργατικης ταξης εμεις θα πρεπει να τονιζουμε οτι μονο "τσακιζοντας το αστικο κρατος" με μια επανασταση θα μπορεσει να απελευθερωσει τον εαυτο της και την κοινωνια.

Αν ομως το προβαλλαμε και αυτο σαν κατι που μπορει και πρεπει να το κανει "τωρα" θα δημιουργουσαμε μια εξισου ασχημη εικονα για τους επαναστατες στην εργατικη ταξη, και πολυ δικαιολογημενα.

Εκεινο που πρεπει αντιθετα να λεμε ειναι οτι η ιστορια εχει δειξει πως η εργατικη ταξη πρεπει να περασει πολλα ακομα για να γινει ικανη να κανει μια επανασταση και να χτισει τον σοσιαλισμο, δεν φτανει να το θελει μονο:

"... Η θελπση παρα οι πραγματικες συνθηκες τονιστηκε σαν ο κυριος παραγοντας στην επανασταση. Εμεις λεμε στους εργατες: Αν θελετε να αλλαξετε τις συνθηκες και **να κανετε τους εαυτους σας ικανους να κυβερνησετε,** πρεπει να υποστητε **δεκαπεντε, εικοσι ή πεννητα χρονια εμφυλιου πολεμου.** Τωρα τους λενε: Πρεπει να παρουμε αμεσως την εξουσια αλλιως καλυτερα να παμε για υπνο" *

Ουτε η "αριστερη κυβερνηση - ΑΚΕΛ-ΕΔΕΚ" ουτε η επανασταση δεν ειναι στην αμεση ημερησια διαταξη. Στην ημερησια διαταξη στην νοτια Κυπρο ειναι η αναγκη να περασει η εργατικη ταξη απο το σχολειο της ταξικης παλης. Για αυτο μια σημαντικη απεργια δεν ειναι μονο μια πολυ πιο πιθανη και πιστευτη προοπτικη απο μια "κυβερνηση ΑΚΕΛ - ΕΔΕΚ οπλισμενη με ενα τολμηρο σοσιαλιστικο προγραμμα", αλλα ειναι οπως παντα και πιο σημαντικη απο οποιεσδηποτε αστικες εκλογες, με ή χωρις συνεργασια των "κομματων της αριστερας".

Αλλα ακομα και αν γινονταν το θαυμα, και κατεβαιναν σε αυτες τις εκλογες το ΑΚΕΛ και η ΕΔΕΚ με ενα "τολμηρο σοσιαλιστικο προγραμμα", ποσο σιγουρο ειναι οτι θα κερδιζαν τις εκλογες; Για την "Σοσιαλιστικη Εκφραση", ειναι βεβαιο:

"Ενα αγωνιστικο Σοσιαλιστικο προγραμμα που θα δινει λυσεις στα αδιεξοδα του καπιταλισμου εχει την δυνατοτητα να ανατρεψει τα εκλογικα δεδομενα και ποσοστα, και να δωσει μια **θεαματικη νικη** στην αριστερα ανοιγοντας μια νεα εποχη στην ιστορια της Κυπρου" **

"Το διλημμα Κυπριανου-Κληριδη στον δευτερο γυρο γινεται ψευτικο, **διαλυεται τελειωτικα,** μονο με την συνεργασια της

---

* "Minutes of the Central Committee Meeting of 15/9/1850" απο το "Marx, The Revolutions of 1848 "The Pelican Marx Library" σελ. 341

** "Σοσιαλιστικη Εκφραση" Ιουλ.-Αυγ. 1987

αριστερας, την υποστηριξη κοινου αριστερου υποψηφιου, την υιοθετηση σοσιαλιστικου προγραμματος. Τετοια πολιτικη **δινει προοπτικη στις μαζες, τις ενθουσιαζει, τις συνειδητοποιει.**" *

Ομως ο ενθουσιασμος και η συνειδητοποιηση των μαζων δεν καθοριζονται απο προγραμματα και την ενοτητα των "αριστερων" κομματων. Η εργατικη ταξη δεν γινεται "σοσιαλιστικη" στα καλα του καθουμενου επειδη καποιοι, ακομα και μεγαλα κομματα, της προτεινουν ενα προγραμμα. Αυτα που παιζουν τον πιο σημαντικο ρολο για την συνειδητοποιηση, τον ενθουσιασμο και την ενοτητα της εργατικης ταξης ειναι η ταξικη παλη και οι εμπειριες της απο την δικια της δραση, ιδιαιτερα οι εμπειριες της νικης. Για αυτο και ο Μαρξ εγραφε:

"Καθε βημα του πραγματικου κινηματος ειναι πιο σημαντικο απο μια ντουζινα προγραμματα" **

Το καλυτερο παραδειγμα μπορουμε να το παρουμε παλι απο την Ελλαδα, για την οποια η πληροφορηση στην νοτια Κυπρο ειναι αρκετα καλη. Στις εκλογες του 1974 το ΠΑΣΟΚ εμφανιστηκε με ενα απο τα πιο "τολμηρα" σοσιαλιστικα προγραμματα, την περιφημη "διακυρηξη της 3ης του Σεπτεμβρη" που υποσχονταν την αποχωρηση απο το ΝΑΤΟ, και την "κοινωνικοποιηση" των βασικων τομεων της οικονομιας κατω απο εργατικο ελεγχο:

9. "Η Ελλαδα αποσυνδεεται απο τους στρατιωτικους, πολιτικους και οικονομικους συνασπισμους...

12. Επιδιωκεται η κοινωνικη απελευθερωση του εργαζομενου Ελληνικου λαου, που μακροπροθεσμα ταυτιζεται με τον σοσιαλιστικο μετασχηματισμο της κοινωνιας. Αυτη η πορεια προυποθετει για το **σημερα** ορατο μελλον:

α. Την **κοινωνικοποιηση** του χρηματοδοτικου συστηματος **στο συνολο του**, των βασικων μοναδων παραγωγης, καθως και του μεγαλου εισαγωγικου και εξαγωγικου εμποριου...

β. Τον περιφεριακα αποκεντρωμενο κοινωνικο προγραμματισμο της οικονομιας που συνδιαζεται με τον **ελεγχο των παραγωγικων μοναδων απο τους εργαζομενους** (δηλαδη με την αυτοδιαχειρηση) και απο τους κοινωνικους φορεις. Αρμοδιος κοινωνικος φορεας ειναι το κρατος, η περιφερεια, ο δημος ή η κοινοτητα, αναλογα με το μεγεθος τον τυπο και τη σημασια της παραγωγικης μοναδας." ***

Οι "μαζες" δεν "ενθουσιαστηκαν" καθολου. Το ΠΑΣΟΚ στις εκλογες του Νοεμβρη του 74 πηρε μολις 12%.

---

* "Σοσιαλιστικη Εκφραση" 164 Γεν. 87

** Μαρξ, "Κριτικη του Προγραμματος της Γκοτα" Μαρξ-Εγκελς "Διαλεκτα Εργα" τομ. 2 σελ. 5

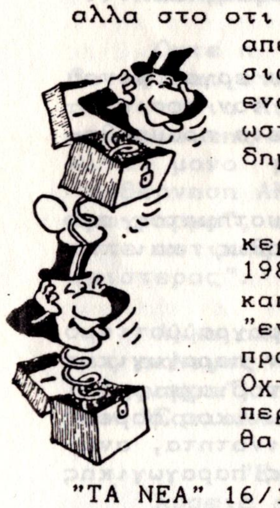
*** "Διακυρηξη της 3ης του Σεπτεμβρη" απο το βιβλιο "απο το Π.Α.Κ στο ΠΑ.ΣΟ.Κ - Ομιλιες Διαλεξεις Α. Παπανδρεου" εκδοσεις Λαδια Αθηνα 1986 σελ. 78-84

Οι "τολμηρες" (και δημαγωγικες, και υποκριτικες) διακηρυξεις συνεχιστηκαν. Αναφερομενος στην διακηρυξη της 3ης του Σεπτεμβρη ο Παπανδρεου δηλωνε σε ομιλια του στη συνεδριαση της Προσωρινης Κεντρικης Επιτροπης στις 19/1/75:

"Πρεπει να σταθουμε στη διακηρυξη της 3ης Σεπτεβρη... Ειναι ο καταστατικος χαρτης που δεσμευει και το συνεδριο. Μα θα μου πητε, αναθεωρηση δεν ειναι δυνατη; Μαλιστα, με επανασταση, μονο [;!]. Αλλα δεν υπαρχει νομιμη διαδικασια μεσα στο κινημα, που θα επιτρεψη ανατροπη μιας οποιασδηποτε αρχης που διατυπωθηκε στην 3η Σεπτεμβρη." *

"Η διαφορα μεταξυ σοσιαλδημοκρατιας και σοσιαλισμου ειναι ποιοτικη, οχι ποσοτικη διαφορα. Ειναι σαν το μαυρο-ασπρο,[!] ειναι ποιοτικη διαφορα. Γιατι, η σοσιαλδημοκρατια δεν πρεπει να κριθει απο τις διακηρυξεις της. Αλλα πρεπει να κριθει απο την πραξη της. Ποια ειναι η πραξη της; Στηριξε το μονοπωλιακο κεφαλαιο, το μονοπωλιακο καπιταλισμο... Το σοσιαλιστικο κινημα μας σε αντιδιαστολη, στηριζεται στην αρχη πως πρεπει να περασουμε περα απο τον καπιταλισμο σε σοσιαλιστικο μετασχηματισμο... δεν δεχομαστε ο ελεγχος της οικονομιας μας και οι βασικες επιλογες να ανηκουν στον ιδιωτικο τομεα, πως ειναι λειτουργιες κοινωνικες." **

Στις επομενες εκλογες οι μαζες εδειξαν καπως μεγαλυτερο ενθουσιασμο. Το ΠΑΣΟΚ στις εκλογες του '77 πηρε 25%. Αυτο ομως δεν οφειλονταν στο προγραμμα του ΠΑΣΟΚ, που υπηρχε απο το '74, αλλα στο οτι στα χρονια '74-77 εγιναν μερικες απο τις μεγαλυτερες απεργιες των τελευταιων δεκαετιων, καταληψεις εργοστασιων και συγκρουσεις με το αστικο κρατος, αναπτυχθηκε ενα κινημα που συνειδητοποιησε αρκετα την εργατικη ταξη ωστε να αρχισει να στρεφεται και προς την "αριστερη" δημαγωγια του Παπανδρεου.

Και ερχομαστε στον τελικο θριαμβο του ΠΑΣΟΚ, οταν κερδισε για πρωτη φορα στις εκλογες στις 18 Οχτωβρη του 1981. Αντι ομως να συνδεεται αυτος ο θριαμβος με καποιες πιο "τολμηρες" σοσιαλιστικες διακηρυξεις που "ενθουσιασαν" παραπανω τις μαζες, αυτο που εγινε στην πραγματικοτητα ειναι οτι **πριν απο τις εκλογες** του Οχτωβρη του 1981 το ΠΑΣΟΚ αρχισε να **υποχωρει** απο τις περισσοτερες διακηρυξεις του (που "μονο με επανασταση θα αλλαζαν"):

"ΤΑ ΝΕΑ" 16/10/81
Απο συνεντευξη του Αντρεα στο "Σπηγκελ"

"Ερ: Η κυβερνηση σας θα καταργουσε και τις αμερικανικες βασεις στη Ελλαδα;

Απ: ...Οχι αμεσως, γιατι κατι τετοιο θα οδηγουσε σε μια διαμαχη με τις ΗΠΑ που δεν την θελουμε. Θα καθορισουμε ομως ενα χρονοδιαγραμμα μεσα στα χρονικα περιθωρια του οποιου θα

---

* "απο το Π.Α.Κ στο ΠΑ.ΣΟ.Κ" σελ. 85

** 3/11/75 ιδιο βιβλιο σελ. 231

καταργηθουν οι βασεις."

"ΤΑ ΝΕΑ" 13/10/81

"Ο κυριος Παπαδρεου προσθεσε πως το χρηματιστηριο αλλα και οι κοινωνικοποιησεις στις οποιες θα προχωρησει η κυβερνηση του δεν αφορουν παρα δεκα οικογενειες."

ΤΑ ΝΕΑ 11/10/81

"Ποβληματικες επιχειρησεις: Η κυβερνηση του ΠΑΣΟΚ θα προχωρησει σε ενισχυση τους αφου εξασφαλισει τον κοινωνικο τους ελεγχο...

... ο κυριος Λαζαρης διευκρινησε '...Δεν εχουμε προθεση να δημευσουμε την περιουσια τους, οπως μας κατηγορουν...Οι σημερινοι ιδιοχτητες τους θα βρισκονται στα διοικητικα συμβουλια των επιχειρησεων, οπου ομως θα συμμετεχουν και εκπροσωποι των εργαζομενων.'"

Δεν ηταν μονο το γεγονος οτι βρισκονταν κοντα στην εξουσια που εκανε το ΠΑΣΟΚ να οπισθοχωρησει. Εκλογες σημαινουν ψηφους και οι ψηφοι του τμηματος εκεινου της εργατικης ταξης και των αγροτων που ειχε ριζοσπαστικοποιηθει απο την συμμετοχη του στο κινημα δεν εφταναν για να εκλεγει το ΠΑΣΟΚ. Επρεπε τωρα να μαζεψει και ψηφους απο τα πιο συντηρητικα τμηματα της κοινωνιας, εκεινα που δεν ειχαν "ενθουσιαστει" τοσο πολυ.

Αυτη ηταν με λιγα λογια η πορεια του ΠΑΣΟΚ προς την εξουσια. Η "τολμηροτητα" του "σοσιαλιστικου" προγραμματος του και ο "ενθουσιασμος" των μαζων αντι να πηγαινουν παραλληλα ακολουθουσαν αντιθετες κατευθυνσεις. Εκεινο που συμβαδιζε με την στροφη προς τα αριστεροτερα της εργατικης ταξης ηταν οι εμπειριες που μαζευε μεσα απο τους αγωνες της και την συγκρουση με το αστικο κρατος.

Αν ομως γινονταν και το επομενο θαυμα, αν το ΑΚΕΛ και η ΕΔΕΚ οχι μονο καταφερναν να συμμαχησουν οπλισμενες με ενα "τολμηρο σοσιαλιστικο προγραμμα", αλλα ενθουσιαζαν και τις συντηρητικες και απειρες απο ταξικους αγωνες μαζες της ελληνοκυπριακης εργατικης ταξης σε βαθμο που να κερδιζαν τις εκλογες, ποια θα ηταν η αξια και η τυχη αυτου του προγραμματος;

Γιατι αραγε θα ειχε καλυτερη μοιρα απο την "διακηρυξη της 3ης Σεπτεμβρη"; Το ΠΑΣΟΚ κατεληξε το φθινοπωρο του '85 στην επιβολη των μετρων λιτοτητας που οπως ειδαμε χαρακτηριστικαν απο την "Σοσιαλιστικη Εκφραση" σαν εφαμιλλα της πολιτικης των Ρηγκαν και Θατσερ και...

"βρηκαν την καθολικη και αγωνιστικη αντιδραση ολοκληρου του εργατικου κινηματος, με απεργιακες κινητοποιησεις σε ολοκληρη την ελλαδα." *

Παρολα αυτα, η "Σοσιαλιστικη Εκφραση" συνεχιζει να γραφει:

"Βεβαια, για τους Μαρξιστες η υποβολη κοινου αριστερου

---

* Σοσιαλιστικη Εκφραση Νοεμβρης '85

υποψηφιου απο μονη της δεν ειναι αρκετη...

Μονο ενα σοσιαλιστικο προγραμμα που θα βαζει κατω απο τον ελεγχο της κοινωνιας τους βασικους τομεις της οικονομιας θα μπορουσε να προστατευσει τους εργαζομενους απο τις επιθεσεις των αστων" *

Το "σοσιαλιστικο προγραμμα" δεν προστατευσε τους εργατες απο τις επιθεσεις των αστων ουτε στην Ελλαδα, ουτε στην Γαλλια, ουτε στην Χιλη, ουτε, ουτε... Μονο οι ιδιοι οι εργατες και οι οργανωσεις τους μπορουν να προστατευσουν τον εαυτο τους, ειτε παιρνοντας βιαια την εξουσια και επιβαλλοντας την εργατικη δημοκρατια, την **δικτατορια του προλεταριατου**, και μεχρι να μπορεσουν να το κανουν αυτο, με ενα δυνατο και οργανωμενο εργατικο κινημα. Δεν βοηθαμε να χτιστει ομως αυτο το κινημα με το να ακολουθουμε και να ενισχυουμε οσο περναει απο το χερι μας τις κοινοβουλευτικες και αστικοδημοκρατικες αυταπατες της εργατικης ταξης.

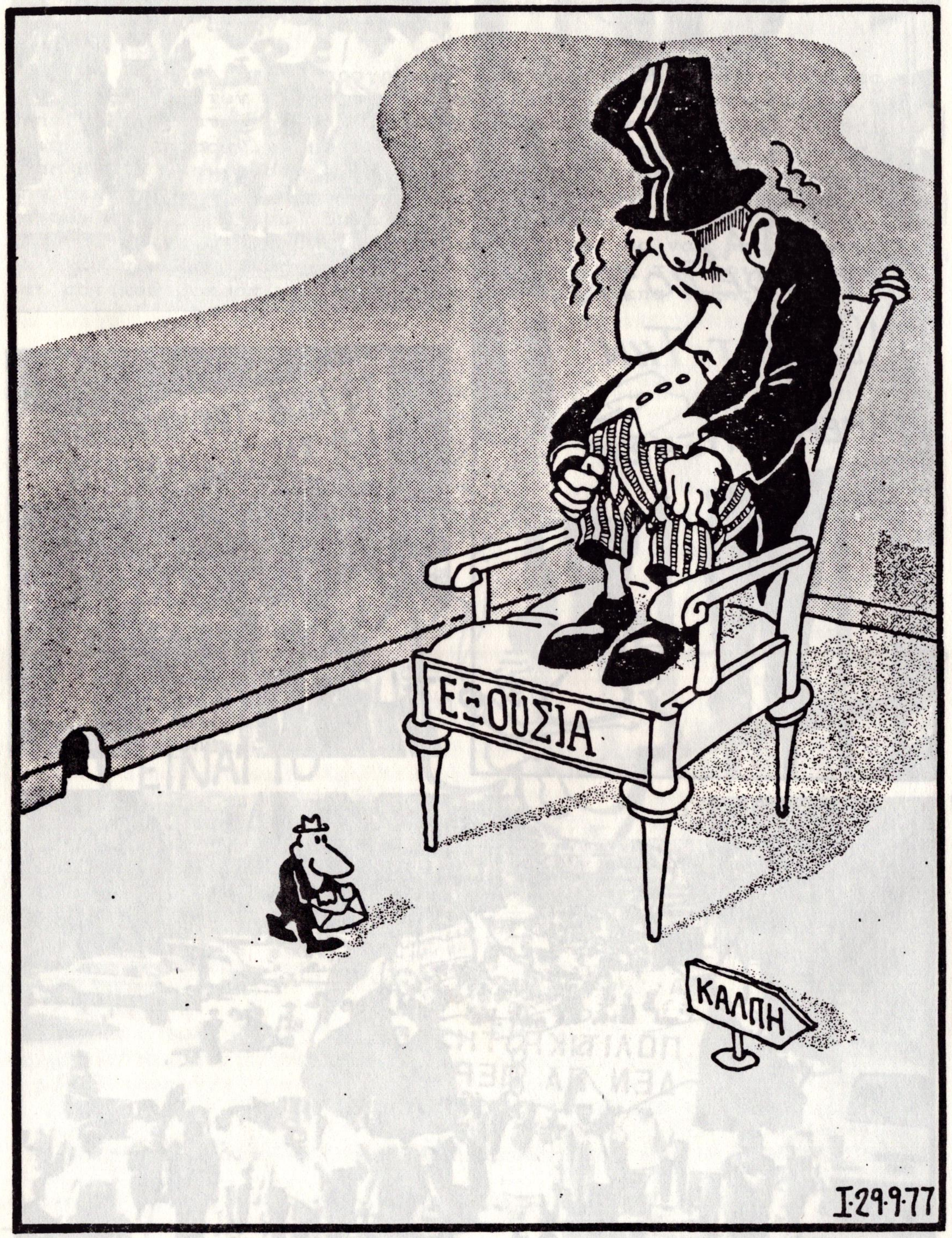
* Σοσιαλιστικη Εκφραση Απριλης-Μαης '87.

ΕΞΟΥΣΙΑ
ΚΑΛΠΗ
Ι·29·9·77

"Εχετε υποχρεωση να μη κατεβαινεται στο επιπεδο των μαζων, στο επιπεδο των καθυστερημενων στρωματων της ταξης. Αυτο ειναι αναμφισβητητο. Εχετε υποχρεωση να τους λετε την πικρη αληθεια. Εχετε την υποχρεωση τις αστικοδημοκρατικες και τις κοινοβουλευτικες τους προληψεις να τις λετε προληψεις. Ταυτοχρονα ομως εχετε και την υποχρεωση να παρακολουθειτε νηφαλια και να εκτιμαται αντικειμενικα την πραγματικη κατασταση της συνειδητοτητας και της ωριμοτητας ισα-ισα ολης της ταξης" Λενιν

Εκδοση
Εργατικη Δημοκρατια
τιμη 50 σεντ